

THÔNG TIN VỀ
Bạo lực **Giới**

**TRUNG TÂM NGHIÊN CỨU VÀ ỨNG DỤNG KHOA HỌC
VỀ GIỚI - GIA ĐÌNH - PHỤ NỮ VÀ VỊ THÀNH NIÊN (CSAGA)
TRUNG TÂM TƯ VẤN VÀ THÔNG TIN TƯ LIỆU VỀ BẠO LỰC GIỚI - CMRC**

Địa chỉ: Nhà A9, đường Cốm Vòng, phường Dịch Vọng Hậu, Cầu Giấy, Hà Nội
Điện thoại: (84-4) 3775 9333 / (84-4) 3756 9547 Fax: (84-4) 3793 0297
Email: gbv@csaga.org.vn
Website: www.thuvienbv.dovipnet.org.vn

THÔNG TIN VỀ **Giới** **Bạo lực**

Bạo lực gia đình trên cơ sở
**xu hướng tình dục
và bản dạng giới**

Chịu trách nhiệm nội dung
NGUYỄN VĂN ANH

Biên tập

TS. TRỊNH THỊ BÍCH LIÊN

Địa chỉ

Nhà A9, đường Cốm Vòng,
phường Dịch Vọng hậu,
cầu giấy, Hà Nội

Điện thoại

(84-4) 37759333

(84-4) 37569547

Fax

(84-4) 3790 297

Email

gbv@csaga.org.vn

Website

www.thuvienbv.dovipnet.org.vn

Chế bản tại

CÔNG TY CP MỸ THUẬT
VÀ TRUYỀN THÔNG AIDI

In theo giấy phép số:

QĐ 1233-2011/CXB/09-25/HĐ

**TÀI LIỆU TUYÊN TRUYỀN
KHÔNG KINH DOANH**

Thông tin về *Bạo lực giới*

1. MỤC ĐÍCH

Thông tin về Bạo lực giới nhằm cung cấp những thông tin về tình trạng và chương trình can thiệp bạo lực giới tại các địa phương đồng thời trao đổi, thảo luận về những vấn đề lí luận và thực tiễn trong việc phòng chống bạo lực giới.

Thông tin về Bạo lực giới công bố, giới thiệu những kết quả nghiên cứu mới về các vấn đề bạo lực giới và phương pháp phòng chống.

2. NỘI DUNG

Thông tin về Bạo lực giới được xây dựng dưới hình thức chuyên san, với các chuyên mục sau:

- * Điểm tin
- * Bạo lực giới - góc nhìn thực tiễn
- * Bạo lực giới - góc nhìn từ lí luận và pháp luật
- * Nghiên cứu mới/ Tài liệu mới

3. PHƯƠNG THỨC PHÁT HÀNH

Ra 3 tháng/số. Mỗi số 500 bản.

Phát hành tới tất cả các tỉnh thành trên toàn quốc (qua bưu điện, có thể liên hệ trực tiếp để nhận chuyên san).

4. THỂ LỆ NHẬN VÀ SỬ DỤNG BẢN THẢO

Bản thảo gửi tới Ban biên tập:

Là bản thảo gốc, chưa gửi đăng ở nơi khác hoặc in ở bất cứ ấn phẩm nào.

Việc xuất bản phải được tất cả các cá nhân, tập thể tác giả hoặc lãnh đạo cơ quan, tổ chức nơi tác giả thực hiện công trình nghiên cứu đồng ý.

Tất cả các bài đăng trên *Thông tin về Bạo lực giới* được bảo hộ theo luật bản quyền. Việc in lại, phát hành dưới bất kỳ những hình thức nào đều phải được sự đồng ý bằng văn bản của Ban biên tập.

Các quan điểm và ý kiến của người viết không nhất thiết phản ánh quan điểm của Ban biên tập.

- *Bạn muốn tìm hiểu thông tin về Bạo lực gia đình*
- *Bạn muốn áp dụng Luật Phòng chống bạo lực gia đình vào thực tế công việc*
- *Bạn muốn tư vấn, hỗ trợ giải quyết các ca bạo lực gia đình cụ thể*

**HÃY GỌI 04.3775.9333
TỪ 8h - 17h HÀNG NGÀY**

Bạn có thể gọi cho cán bộ tư vấn và đề nghị được trợ giúp nếu gặp khó khăn về cước phí thanh toán điện thoại. Chúng tôi sẽ gọi lại ngay cho bạn!

MỤC ĐIỂM TIN

GÓC NHÌN TỪ THỰC TIỄN

- Một số chính sách hỗ trợ người đồng tính bị bạo lực gia đình (*trang 6*)
- Những bất hạnh từ sự kỳ thị và bạo lực gia đình đối với người đồng tính nữ (*trang 10*)
- Những dòng tâm sự thấm đẫm nước mắt (*trang 15*)

GÓC NHÌN TỪ LÝ LUẬN VÀ PHÁP LUẬT

- Một số khái niệm liên quan đến đồng tính (*trang 22*)
- Phản ứng của cha mẹ khi có con là người đồng tính: Kỳ thị và bạo lực với con có phải là giúp con (*trang 26*)
- Bạo lực với nữ đồng tính (*trang 32*)
- Định kiến giới trong cách nhìn nhận các cặp đồng tính nữ và nam (*trang 38*)

NGHIÊN CỨU MỚI TÀI LIỆU MỚI

- Giới thiệu sách:
Thuận tay trái (*trang 44*)
- Giới thiệu phim:
Con Gái Ông Chủ Vườn Thuốc
Câu chuyện về mối tình của người đồng tính (*trang 48*)

LỜI MỞ ĐẦU

Các bạn thân mến!

Trong thời đại mà công nghệ truyền thông đang phát triển tới chóng mặt, có thể bạn sẽ không tưởng tượng được cuộc sống quanh bạn vẫn còn những bất công vì thông tin khoa học và khách quan vẫn chưa tới được với nhiều người. Đã có rất nhiều chương trình thúc đẩy quyền của người phụ nữ, những người phụ nữ bị bạo lực trong mối quan hệ vợ chồng hay những người phụ nữ bị buôn bán đều được quan tâm và hỗ trợ, nhưng rất ít các chương trình dành cho những người phụ nữ đồng tính.

Có thể bạn chưa từng biết tới những người phụ nữ đang chịu những hình thức bạo lực và những định kiến giới vì họ là phụ nữ và là phụ nữ đồng tính. Vẫn biết đồng tính là một vấn đề khá mới mẻ tại Việt Nam, nhưng hiện nay những người đồng tính nam dường như được chấp nhận và có những hoạt động cộng đồng mạnh mẽ hơn người đồng tính nữ.

Đù là nam hay nữ, dù là người chỉ yêu người khác giới, hay chỉ yêu người đồng giới, mỗi người sinh ra đều có quyền yêu và sống đúng với những khát khao yêu đương tự nhiên của bản thân mình. Tuy nhiên, nhiều cô gái không được sống theo đúng xu hướng tình dục họ mong muốn bởi lẽ nhiều người vẫn còn hiểu nhầm về xu hướng tình dục đồng giới. Có nhầm lẫn rằng xu hướng tự nhiên

và thiếu số này là sự “bất thường”,

*“kỳ quặc”, “bệnh hoạn”, không thì cũng là “sự a dua đua đòi”... Cũng từ những hiểu lầm này mà đã dẫn tới những bất công, những hậu quả đáng tiếc trong cuộc sống, mà có thể huỷ hoại cuộc đời của nhiều người. Với mong muốn mang tới cộng đồng những thông tin trung thực và khách quan nhất về mặt trong những xu hướng tình dục của con người, chuyên san về *Bạo lực Giới* số này xin bàn luận về những thông tin xoay quanh xu hướng tình dục đồng giới mang chủ đề “*Bạo lực gia đình trên cơ sở xu hướng tình dục và bản dạng giới*”.*

Những thông tin trong chuyên san này đề cập tới những kiến thức cơ bản, giúp bạn đọc tìm hiểu thêm những hoạt động trong và ngoài nước hỗ trợ cho người đồng tính nữ. Qua những chia sẻ và trao đổi từ cơ sở lý luận tới thực tiễn sẽ giúp bạn có cái nhìn tổng quan hơn về tình trạng bạo lực đối với người đồng tính nữ, từ đó hiểu hơn về cuộc sống và những khó khăn của người đồng tính nữ. Hy vọng với những thông tin trong đây sẽ phần nào rút ngắn khoảng cách thiếu hụt kiến thức chính thống của cộng đồng trong vấn đề còn khá mới mẻ này.

*Xin trân trọng giới thiệu tới bạn đọc chuyên san số 11 - Thông tin về *Bạo lực giới* - *Bạo lực gia đình trên cơ sở xu hướng tình dục và bản dạng giới*.*

Rất mong nhận được sự quan tâm ủng hộ của các bạn!

*Thay mặt Ban biên tập
Nguyễn Văn Anh*

MỤC ĐIỂM TIN

PHẠM THỊ PHƯƠNG LÊ *tổng hợp*

1

Tại Mỹ, hàng năm có khoảng 50.000- 100.000 đồng tính nữ và 500.000 đồng tính nam là nạn nhân của bạo lực.

Theo Trung tâm Nghiên cứu Phòng chống Bạo lực với phụ nữ, Đại học Missouri, TP Saint Louis, Hoa Kỳ cho biết, hàng năm có khoảng 17%-45% người đồng tính nữ là nạn nhân của ít nhất là một dạng bạo lực về thể chất do bạn tình gây ra. Con số nạn nhân bị bạo lực tình dục chiếm 50%, bạo lực tinh thần từ 24-90%.

2

Ngày 17/8/2011, lần đầu tiên tại Việt Nam, một hội thảo về bạo lực gia đình liên quan tới người đồng tính do

CSAGA, CCIHP, iSEE và DOVIPNET đồng tổ chức với tên gọi: “Bạo lực gia đình trên cơ sở xu hướng tình dục và bản dạng giới”.

Mục đích của hội thảo là chia sẻ thông tin về bạo lực gia đình trên cơ sở xu hướng tình dục, bản dạng giới ở Việt Nam, và thúc đẩy sự hợp tác giữa các cơ quan, tổ chức trong việc phòng chống và giảm thiểu bạo lực gia đình dựa trên xu hướng tình dục và bản dạng giới.

Thành phần tham dự buổi hội thảo bao gồm các cơ quan nhà nước, các tổ chức phi chính phủ Việt Nam làm việc về vấn đề Giới- gia đình và tình dục hoặc các vấn đề liên quan, các tổ chức quốc tế liên quan, các cơ quan báo chí và các luật sư cùng nhóm LGBT (đồng tính nữ, đồng tính nam, lưỡng tính và chuyển giới).

Những người tham dự hội thảo được cung cấp những kiến thức cơ bản về xu hướng tình dục, bản dạng

giới; hình thức, hậu quả của bạo lực cũng như các cách thức can thiệp và hỗ trợ các trường hợp bị bạo lực.

Bà Hoàng Tú Anh, Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và Dân số (CCIHP) cho biết, bạo lực đối với người LGBT là khá phổ biến và với nhiều hình thức khác nhau gồm cả thể xác, tinh thần và tình dục, trong đó bạo lực tinh thần là khá phổ biến, đặc biệt bạo lực tinh thần lại đến từ chính những người thân trong gia đình.

Các nghiên cứu được chia sẻ tại hội thảo còn chỉ thêm rằng các hành vi bạo lực này của gia đình không mang lại kết quả như họ mong muốn, thậm chí còn gây ra những tổn hại nghiêm trọng về thể chất, tinh thần và xã hội cho những người LGBT. Nhiều người trong số họ mất đi cơ hội được yêu, mất đi người yêu, thậm chí bị đẩy ra đường, bị quan hệ tình dục không an toàn, bị nhiễm HIV...

Ông Lê Quang Bình, Viện

ngiên cứu Kinh tế-Xã hội và Môi trường (ISEE) cho biết, cho đến thời điểm này, tuy xã hội đã cởi mở và chấp nhận người đồng tính, lưỡng tính, chuyển đổi giới tính, song việc công khai vẫn là điều vô cùng khó khăn. Một nghiên cứu ở đồng tính nam cho thấy có tới 34.81% trả lời là gần như bí mật, 32,44% trả lời là hoàn toàn bí mật, 24,96% cho biết lúc thì bí mật, lúc thì công khai. Đối với trường hợp gần như là công khai chỉ có 5,31% và chỉ có 2,49% cho biết là hoàn toàn công khai.

Hiện Luật phòng chống bạo lực gia đình ở Việt Nam vẫn chưa nhắc đến nhóm những người LGBT vì thế điều quan trọng lúc này cần phải có những chương trình truyền thông sâu rộng, các dịch vụ hỗ trợ về tâm lý, sức khỏe, việc làm, giáo dục, pháp lý cho người LGBT...

3 Sáng ngày 9/12/2011 tại khách sạn Grand Plaza 117 Trần Duy Hưng đã diễn ra buổi hội thảo “Tư vấn cho LGBT và gia đình” do Trung tâm Nghiên cứu và Ứng dụng Khoa học về Giới- Gia đình- Phụ nữ và Vị thành niên (CSAGA & Linktam) phối hợp với Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và Dân số (CCIHP) và Rutgers WPF tại

Việt Nam tổ chức.

Buổi hội thảo diễn ra với sự góp mặt của các tổ chức phi chính phủ, các trung tâm tư vấn và đại diện các bạn trong cộng đồng LGBT (đồng tính, song tính, chuyển giới). Đây là dịp để mọi người cùng trao đổi về những vấn đề liên quan đến người đồng tính trong xã hội. Hội thảo còn giúp giải đáp những băn khoăn, thắc mắc, lắng nghe những bày tỏ của các bạn đồng tính và những bậc phụ huynh có con đồng tính. Rất nhiều chuyên gia cũng đến tham dự để chia sẻ kinh nghiệm trong công tác tư vấn cho người đồng tính và gia đình.

Buổi sáng diễn ra với sự trình bày của 3 tổ chức: ICS, CSAGA & Linktam, CCIHP. Đã nảy sinh nhiều ý kiến tranh cãi về vấn đề tư vấn cho người đồng tính, thậm chí có những quan điểm cho rằng: “chuyên biệt hóa tư vấn về LGBT là không nên, trong khi còn có biết bao nhiêu các trường hợp khác cần quan tâm”. Bên cạnh đó cũng có nhiều ý kiến ủng hộ việc phát triển mạng lưới tư vấn viên dành riêng cho người đồng tính trong bối cảnh những vấn đề kì thị, bạo lực gia đình, sức khỏe sinh sản của người đồng tính chưa có được sự quan tâm đúng mức dẫn đến nhiều tình trạng đáng báo động.

4

Một số sự kiện có ý nghĩa đặc biệt quan trọng đối với cộng đồng LGBT:

- 1867 - Karl Heinrich Ulrichs - người đồng tính đầu tiên công khai trước cộng đồng
- 1869 - Károly Maria Kertbeny người đầu tiên công bố sử dụng thuật ngữ khoa học Đồng tính luyến ái
- 1897 - Magnus Hirschfeld - thành lập Ủy ban Khoa học - nhân đạo tại Berlin - tổ chức đầu tiên của thế giới cam kết chấm dứt việc không thừa nhận hợp pháp đối với người đồng tính.
- 1969 Stonewall - Cuộc nổi dậy đầu tiên của LGBT bắt đầu vào đêm 27/06 tại thành phố NewYork
- 1974 - Hội nghị nhân quyền của người đồng tính nam đầu tiên được tổ chức tại Edinburgh, Scotland
- 1981 - Tòa án Châu Âu về quyền con người có quy định đầu tiên về vấn đề xu hướng tình dục.
- 1989 - Đan Mạch là nước đầu tiên trên thế giới thừa nhận pháp lý đối với người đồng tính
- 1999 - Hiệp ước Amsterdam - hiệp ước quốc tế đầu tiên quy định một cách rõ ràng và bảo vệ xu hướng tính dục. ■

Góc nhìn từ

**THỰC
·
TIỀN**

Một số
chính sách
hỗ trợ
người đồng tính

BỊ BẠO LỰC GIA ĐÌNH

NGUYỄN THANH TÂM

Bạo lực gia đình không còn là vấn đề mới mẻ

trong xã hội cả Đông và Tây. Cùng với những vận động không ngừng cho bình đẳng nam - nữ, vận động nam giới nói không với bạo lực, vấn đề ngăn chặn và phòng chống bạo lực với nữ giới đặc biệt là trong phạm vi gia đình đã phần nào đạt được những thành tựu đáng kể. Tại một số quốc gia đi đầu trong nỗ lực này, cụ thể như các nước Bắc Âu, kết quả đạt được trong quá trình nhiều năm lập pháp và hành pháp đã không còn chỉ mang tính quy chế mà đã đi sâu vào ý thức cộng đồng để hình thành một nét văn hóa nói-không-với-bạo-lực.

Trong bức tranh chung đó, vấn đề phòng chống và khắc phục bạo lực gia đình đối với người đồng tính, lưỡng tính, chuyển giới (LGBT) cũng được thực hiện trong khuôn khổ khác nhau ở tùy mỗi quốc gia.

Bắt đầu từ khái niệm khá lệch lạc rằng bạo lực chỉ có thể được gây ra bởi nam giới trong mối quan hệ giữa nam và nữ, thể hiện qua các bộ luật phòng chống bạo lực gia đình ở những năm 90, các quốc gia Tây Âu và Bắc Âu đã từng bước nhận diện sự đa dạng và đa chiều của bạo lực gia đình trong các cộng đồng thiểu số, trong đó có cộng đồng LGBT. Nói cụ thể hơn, việc giới hạn hỗ trợ và can thiệp pháp lý đối với bạo hành gia đình trong phạm vi các quan hệ nam - nữ sẽ dẫn đến một bộ phận không nhỏ phụ nữ (và cả nam giới) trong các quan hệ cùng giới trở thành nạn nhân của bạo hành. Trên cơ sở đó, tháng 06 năm 2003, tại Anh, trong bản Đề Nghị của Chính Phủ về Bạo Lực Gia Đình (Safety and Justice: Government's Proposals on Domestic Violence) gửi đến quốc hội, vấn đề bạo lực gia đình trong cộng đồng LGBT cũng được đề cập. Song song với việc bình đẳng hóa các hình thức ngăn chặn, can thiệp và hỗ trợ của chính phủ đối với nạn nhân bạo lực trong các quan hệ đồng giới như trong quan hệ khác giới, bản Đề Nghị này còn lưu tâm đến những điểm khác biệt giữa quan hệ cùng giới và quan hệ khác giới mà có thể ảnh hưởng đến bản chất của bạo lực và cách thức xử lý để từ đó các hình thức ngăn chặn, can thiệp, và hỗ trợ người đồng tính, lưỡng tính, chuyển giới được hiệu quả hơn. Dù chưa đi sâu hơn vào việc xây dựng cụ thể một quy chế phòng chống và khắc phục bạo lực gia đình trong cộng đồng LGBT nhưng đây cũng là một động thái tích cực của chính phủ Anh với vấn đề này. Cũng trong bản Đề Nghị trên, thống kê cho thấy vào năm 2002 trên toàn nước Anh đã có 20 nhà tạm lánh cho người đồng tính nam bị bạo lực trong

quan hệ đồng giới. Và từ năm 2002, Cục An Ninh của chính phủ Anh (The Home Office) cũng ra đời tổ chức Broken Rainbow với chức năng hỗ trợ và can thiệp vào các trường hợp bạo hành gia đình với người đồng tính, lưỡng tính và chuyển giới. Các hình thức hỗ trợ của Broken Rainbow bao gồm tư vấn, chia sẻ, nâng cao nhận thức cộng đồng về bạo lực giữa các cặp đôi cùng giới, và giới thiệu người bị bạo lực đến các dịch vụ hay tổ chức nhà nước có các giúp đỡ hoặc can thiệp phù hợp. Ngoài ra Broken Rainbow còn cung cấp các chương trình đào tạo, tư vấn dành cho cá nhân, đơn vị lập pháp hoặc cán bộ tiếp nhận hay làm việc trực tiếp với người bị bạo lực và người gây bạo lực. Khác với những đơn vị giải quyết bạo lực gia đình, các cán bộ đường dây hoặc tiếp nhận của Broken Rainbow bản thân họ cũng là người đồng tính, lưỡng tính, chuyển giới, do đó mà việc chia sẻ hay giúp đỡ với những nạn nhân bạo lực trong cộng đồng LGBT có nhiều sự đồng cảm và xóa bỏ đáng kể những quan ngại của cộng đồng này khi sử dụng các dịch vụ xã hội dành cho người dị tính. Một ưu điểm nữa của tổ chức Broken Rainbow là các thông tin hay dịch vụ được cung cấp với nhiều thứ tiếng của các nhóm thiểu số trong xã hội Anh như tiếng Trung, Wales, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Nga, Thổ Nhĩ Kỳ, Ba Lan, Serbia, Ấn Độ.

Tương tự như tại Anh, một số bang của Mỹ có yêu cầu đối với cảnh sát bắt buộc phải can thiệp những trường hợp bạo lực trong quan hệ đồng giới như trong quan hệ khác giới và người đồng tính nhận được tất cả các bảo trợ của pháp luật như người dị tính. Tuy nhiên điều này không được thi hành đồng bộ trên toàn nước Mỹ mà chỉ ở một số bang nhất định, phụ thuộc vào mức độ

8am: leaving for work
8.30am: realising you have left your mobile phone at home
8.31am: realising your girlfriend has already read all of your text messages
8.32am - 4.59pm: knowing you will go home to accusations, arguments, name-calling, physical confrontations, screaming, broken belongings, spitting...

Domestic violence and abuse is a crime

Broken Rainbow LGBT Domestic Violence helpline
0300 999 LGBT (5428)

Funded by: Supported by:

Broken Rainbow is a registered charity no. 1103624. 0300 calls are the same price to ring as 0122 landlines & included as part of any inclusive call minutes. *Model shown is for representative purposes only and is in no way connected to the narrative above.

It's not just about physical violence. There's a lot more...

Does your partner:

- threaten to cut you at work or with family or friends?
- question you going out, or put you down for going out on the scene?
- get angry, jealous or possessive about your friends or family?
- tell you you're not a real LGBT person and that they are only trying to protect you from the 'Scene'?

Do you:

- feel responsible for your partner's behaviour and take the blame for their problems?
- worry about upsetting your partner, or being the cause of an argument?
- sometimes get the 'silent treatment' and feel on edge?
- feel nervous in your partner's company, but when away from them feel more confident and easier?

You're not alone. Research shows at least 1 in 4 LGBT people have experienced or are experiencing some form of domestic violence

Helpline for LGBT people in the UK
0300 999 LGBT (5428)
 Run by LGBT people for LGBT people

Office: 09462 60 55 60
 mail@broken-rainbow.org.uk
 www.broken-rainbow.org.uk

0300 numbers are:
 • the same price to ring as 01-02 landline numbers
 • included as part of any inclusive call minutes

Funded by: Supported by:

For lesbian, gay, bisexual & transgender people who experience domestic violence

Broken Rainbow LGBT Domestic Violence Service (DB) is a registered charity in the UK. Charity no: 1103624. Company no: 0508946. We are members of the Telephone Helpline Association.

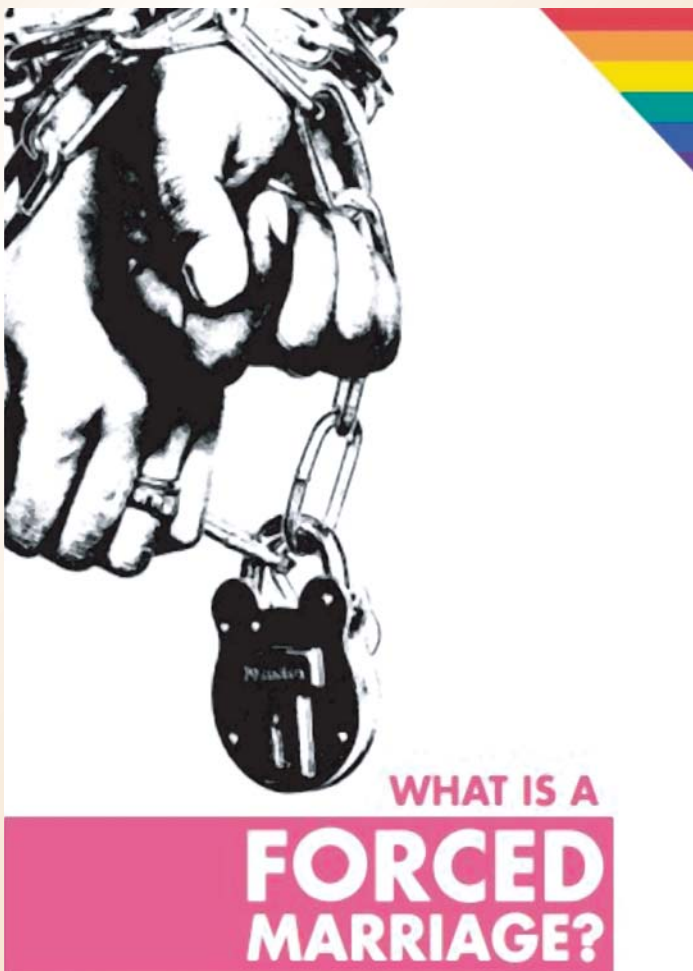
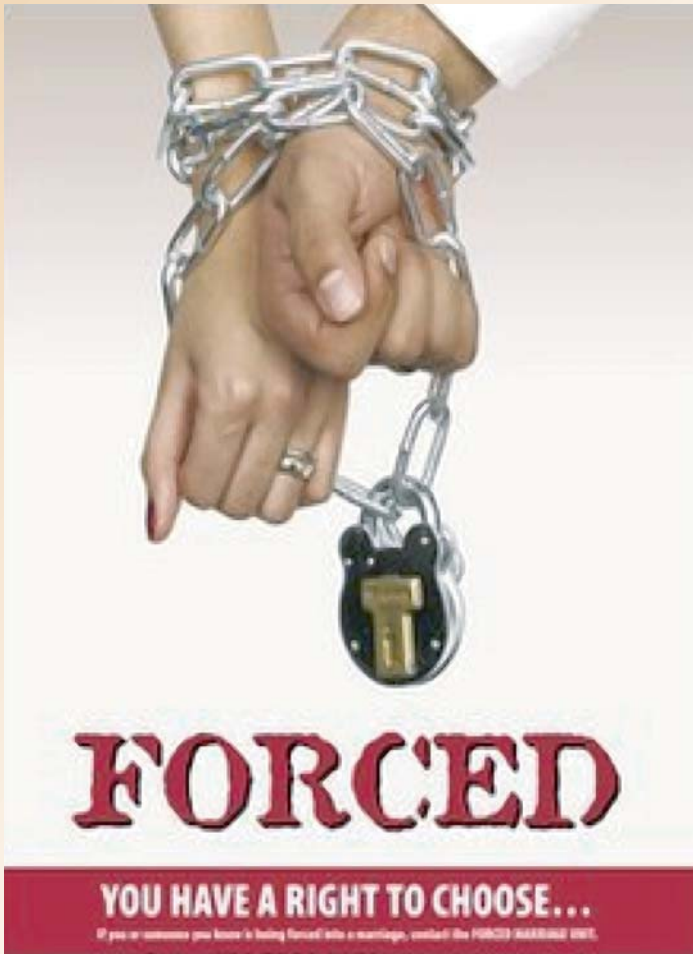
(Tờ rơi của Broken Rainbow)

công nhận của chính quyền đối với quan hệ hoặc hôn nhân đồng giới. Bạo lực trong quan hệ đồng giới hoàn toàn không được pháp luật can thiệp tại 7 bang Arizona, Delaware, Louisiana, Montana, New York, South Carolina, Virginia. Bảy bang này thường giới hạn luật phòng chống bạo lực chỉ dành cho quan hệ khác giới, theo báo cáo của Đại học Missouri. Nhìn chung, việc áp dụng các dịch vụ bảo vệ pháp lý trong cộng đồng LGBT bị bạo lực gia đình vẫn còn là vấn đề nhiều tranh cãi và ít đồng bộ tại Mỹ. Ngay Ủy Ban Quốc Gia Chống Bạo Lực (National Coalition of Anti-Violence) cũng vấp phải những vướng mắc trong Dự Luật tại bang South Carolina vừa qua về việc sửa đổi luật bạo lực gia đình mà không bao gồm đối tượng được bảo vệ là người đồng tính, lưỡng tính và chuyển giới (tạp chí Free-Times số 25.05 tuần 1 tháng 2/2012 đưa tin).

Bên cạnh vấn đề bạo lực trong quan hệ cùng giới, bạo lực giữa các thành viên trong gia đình đối với người đồng tính, lưỡng tính,

chuyển giới cũng xảy ra phổ biến tại các quốc gia. Người bị bạo lực đa số ở độ tuổi trẻ và xảy ra khi họ lộ diện với người thân, gia đình. Các hình thức phổ biến gồm có cưỡng ép kết hôn hoặc đánh đuổi khỏi nhà. Theo thống kê của tổ chức Albert Kenedy Trust (AKT) ở Anh vào năm 2010, có 1,542 trường hợp ở Luân Đôn và Manchester yêu cầu được giúp đỡ, 55% số người gọi đến trong hoàn cảnh ngặt nghèo không có nơi ở, 2/3 số thanh thiếu niên nam đến AKT đã từng chấp nhận hoặc bị cưỡng ép quan hệ tình dục để được cho một nơi trú qua đêm, 85% số thanh thiếu niên tìm đến AKT bị gia đình ruồng rẫy ở các mức độ khác nhau khi họ can đảm lộ diện và sống thật. Như trong câu chuyện của Suni, 20 tuổi, sinh viên tại Luân Đôn, bị cha mẹ nghi ngờ mình đồng tính và bị gia đình bắt nhốt trong nhà suốt 3 tháng cùng với kế hoạch để ép buộc anh kết hôn với một người khác giới. Họ tin rằng, việc kết hôn với người khác giới sẽ "hóa giải" được xu hướng tình dục đồng giới của Suni. Như lời

Suni kể lại ở Đài BBC (11/01/2010), "Tôi bị giam ở nhà suốt 3 tháng và trong thời gian đó thì cha tôi liên tục đánh đập tôi. Ông nói tôi đã làm ô danh cả dòng họ". Suni cuối cùng đã trốn thoát khỏi gia đình, nhưng vô gia cư và không tiền bạc. Nhiều thanh thiếu niên khác, đặc biệt là trong cộng đồng Nam Á tại Anh, cũng rơi vào hoàn cảnh như Suni. Họ bị bạo hành về thể xác, giam hãm, giám sát kèm cặp hoặc phải gánh chịu sự quay lưng, ruồng bỏ của cha mẹ, người thân. Annie Southerst, một nhân viên xã hội tại AKT nói, "Trong số các trường hợp chúng tôi tiếp nhận, có những người bị gia đình dùng hung khí để đuổi khỏi nhà. Thậm chí còn có những trường hợp các gia đình lập lễ trừ tà, hành hạ con cái vì tin rằng đồng tính là do bị ma quỷ nhập". Hậu quả để lại không chỉ là những tổn thương về thể xác và còn là nỗi đau về tinh thần, "Tôi không thể tưởng tượng được việc những bạn trẻ 19, 20 tuổi, bất ngờ nhận ra mình không còn có một gia đình nữa", bà Annie Southerst chia sẻ.

(Các poster của Forced Marriage Unit)

Trước thực trạng này tại Anh, Đội Phòng Chống Cường Hôn (Forced Marriage Unit) được thành lập với sự hỗ trợ của Cục An Ninh để hỗ trợ nạn nhân hoặc những người có nguy cơ trở thành nạn nhân bị cưỡng hôn, bao gồm cả người dị tính, đồng tính, lưỡng tính và chuyển giới. Mỗi năm tổng số trường hợp tiếp nhận lên đến 1,600 người.

Ngoài ra, Hội Đồng Nhân Dân Luân Đôn vừa qua đã có một kết nối mang tính tiên phong 4 tổ chức là AKT, Stonewall Housing, PACE và Galop để xây dựng một đơn vị là Jigsaw.net với các dịch vụ tích hợp của 4 tổ chức trên để hỗ trợ thanh thiếu niên LGBT vô gia cư hoặc gặp khó khăn với gia đình của họ.

Về vấn đề cưỡng hôn, Đạo Luật Cưỡng Hôn (Forced Marriage Act) đã ban hành Điều Lệnh Bảo Vệ Người Bị Cưỡng Hôn vào ngày 25 tháng 11 năm 2008. Người vi phạm có thể bị phạt tù lên đến 2 năm. Mỗi điều lệnh được phát ra trên cơ sở từng trường hợp khác nhau để phù hợp với từng hoàn cảnh. Tính đến tháng 01/2010, 80 điều lệnh đã được phát đi để can thiệp vào các trường hợp cưỡng hôn.

Tại Thụy Điển, các tổ chức như RFSL hay Social Jouren (Dịch Vụ Khẩn Cấp Xã Hội) cũng tiếp nhận, cung cấp nơi ở và duy trì việc học tập cho các thiếu niên dưới 18 bị gia đình ruồng bỏ sau khi phát hiện xu hướng tình dục đồng tính của họ.

Nhìn chung, những bước tiến trong chính sách phòng chống bạo hành gia đình đối với người đồng tính, lưỡng tính và chuyển giới đã phần nào giải quyết được những bất cập. Tuy nhiên, việc hoàn thiện, đồng bộ hóa, và thực thi hiệu quả các chính sách, dịch vụ để xây dựng một quy chế chống bạo lực gia đình với những cá nhân trong thiểu số LGBT còn là một chặng đường đòi hỏi sự phối hợp của các cơ quan ban ngành, cùng với sự kiên quyết và can đảm của những người trong cuộc. ■

Những bất hạnh

từ sự kỳ thị và bạo lực gia đình
đối với người đồng tính nữ

THANH HÒA - *Tư vấn tình cảm Linhtam*

Câu chuyện thứ nhất...

Trong cơn hoang mang lo sợ, Xuân tìm cách cầu cứu bạn bè vì có nguy cơ bị cưỡng hiếp mà người sắp đặt để chuyện này xảy ra không ai khác lại chính là mẹ đẻ của em. Từ khi biết con mình là người đồng tính, người mẹ của Xuân nghĩ rằng cần tìm cho con mình một người chồng tốt để giúp con thoát khỏi “căn bệnh quý ám” đó. Cũng xuất phát từ tư tưởng con gái lớn lên phải lấy chồng, và chuyện yêu một cô gái khác là điều kỳ quặc không thể chấp nhận, mà chị Lộc, mẹ của Xuân, đã nhiều lần gọi con mình bằng những từ ngữ ám chỉ sự “hư hỏng”, sự bướng bỉnh và a dua học đòi theo những “kẻ hư hỏng” khác. Trong suy nghĩ của chị Lộc, chỉ có một người chồng tốt mới khiến cho con gái chị ngộ ra và “quay đầu trở lại làm người”. Cũng đã nhiều lần chị cố tình bày “binh bố trận” để một người con trai ở lại nhà mình qua đêm, chị tạo điều kiện để người con trai đó gần gũi với con gái mình dù con gái chị đã van xin mẹ không nên làm như vậy. Chị kiểm soát mối quan hệ và kiểm soát cả tình cảm của con. Không chỉ thế, chị Lộc còn theo dõi và ngăn cấm Xuân giao tiếp với mọi người, nhất là với cô gái mà chị cho là thủ phạm lôi kéo con chị vào trò ma quỷ bằng cách nhốt Xuân vào phòng và tịch thu điện thoại.

Trước sự kiểm soát và ép buộc của mẹ, Xuân không biết phải làm thế nào, mỗi lần mẹ cho người con trai kia tới chơi là em lại nơm nớp lo sợ mình bị cưỡng hiếp. Nhưng thật may mắn, Xuân vẫn giữ được liên lạc với bạn bè qua mạng internet. Một vài người bạn của em đã nhờ tới sự tư vấn hỗ trợ từ Trung tâm CSAGA qua số điện thoại tư vấn 04.3775.9335, và đã biết cách tư vấn lại cho Xuân để em tự tìm hướng bảo vệ cho mình trong hoàn cảnh bị đe dọa. Và cũng thật may mắn cho Xuân, người con trai kia dù rất yêu và muốn cưới em nhưng anh ta vẫn kiềm chế để chờ sự đồng thuận của Xuân. Với rất nhiều nỗ lực và cố gắng giải thích nhưng mẹ Xuân vẫn không thể chấp nhận. Những ngày tháng bị nhốt và cô lập, nhiều lần Xuân đã uống thuốc ngủ để muốn quên đi cuộc sống mà em cho là quá nặng nề với mình. Xuân cũng đã tự tìm đến cái chết bằng việc rạch tay nhưng thật may mắn không thành... và cũng thật tiếc là nỗi đau về cả thể xác và tâm hồn của Xuân vẫn chưa khiến người mẹ của em nhận ra con mình cần có quyền được yêu người như cô ấy mong muốn. Không thể chịu nổi áp lực, Xuân đã tìm cách bỏ trốn khỏi ngôi nhà của mình..

Câu chuyện thứ hai...

Cho tới tận bây giờ, Thảo vẫn chưa bao giờ nghĩ khác đi về ba mẹ mình... dù đã có thời em phải rời nhà vào một tỉnh miền Nam xa xôi, tha hương cầu thực để chạy trốn sự truy lùng của ba mẹ khi mới đang chỉ là một cô bé ở tuổi trắng tròn. Thảo nhận ra xu hướng tình dục đồng giới của mình từ rất sớm. Khi còn là một cô bé mẫu giáo, em đã thích một bạn cùng lớp, dù hồi đó em chưa thể hiểu tình yêu và tình yêu đồng tính là gì. Tới tận lúc học trung học, em bắt đầu ý thức rất rõ về bản thân, em nhận ra mình có tình cảm đặc biệt với một bạn gái cùng trường và em hiểu tình cảm đó không thể phủ nhận. Tuy nhiên cũng như bao người đồng tính khác, Thảo cũng đã từng trải qua giai đoạn tự kỳ thị với chính mình. Thảo cũng đã cố gắng chối bỏ tình yêu đó trong đau khổ cho tới khi em không thể làm được khác, và em quyết định sống thật với chính mình. Thời điểm đó cũng là lúc ba mẹ nhận biết được Thảo chỉ yêu con gái, em cũng không giấu mà thừa nhận với ba mẹ về xu hướng tình dục của bản thân với mong muốn được ba mẹ ủng hộ và thừa nhận. Nếu mẹ Thảo khóc lóc van xin em thay đổi thì phản ứng của ba lại trái ngược. Ba đã cho rằng Thảo bị tâm thần, ba đã đánh em, xích em vào góc nhà, và cuối cùng là cạo trọc đầu em với suy nghĩ em sẽ thấy xấu hổ mà phải từ bỏ ý nghĩ "yêu con gái" kia đi. Những việc ba làm đối với Thảo chỉ làm em thêm tổn thương, em không thể ép bản thân từ bỏ những mong muốn tự nhiên thôi thúc trong sâu thẳm con người mình. Những ngày tháng căng thẳng khiến Thảo không thể chịu đựng nổi và em đã bỏ nhà ra đi. Thảo bỏ quê và lạc vào Thành phố Hồ Chí Minh khi mới 18 tuổi. Em cắt hẳn mọi liên lạc với gia đình cho trong suốt một thời gian dài... Tới một ngày, ba mẹ tìm được thông tin và gọi em về với sự ăn năn và sẵn sàng thừa nhận việc em có thể yêu một người con gái. Thảo cũng chưa từng trách cha mẹ vì em nghĩ rằng có lẽ ba mẹ cũng đau lòng lắm...

Câu chuyện thứ ba...

Dù đã là một người phụ nữ trưởng thành nhưng chị Tuyên không được quyền quyết định cuộc sống của mình. Khi gọi điện tới đường dây tư vấn của Trung tâm CSAGA, câu đầu tiên chị hỏi "liệu em có thể chữa bệnh đồng tính của mình được không?". Cuộc sống của chị Tuyên là những tháng ngày ở nơi đất khách quê người, chị đã đi xuất khẩu lao động với hy vọng có thể dập tắt những khát khao yêu đương trong lòng với một người con gái cùng làng và để tránh điều tiếng cho gia đình. Nhưng xu hướng tự nhiên trong chị chưa bao giờ chịu để chị yên như chị muốn, hơn nữa, tại nơi xứ người, thiếu thốn tình cảm từ gia đình khiến chị càng dễ mở lòng với người quan tâm tới chị, và chị lại bước vào một cuộc tình mới. Nhưng cũng chính chuyện tình cảm này mà chị đã phải chịu sự

căng thẳng và chèn ép từ gia đình. Thông tin về chuyện tình cùng giới này của chị đã bay về tận Việt Nam, chưa cần thuê dợt gì thì việc yêu người cùng giới với gia đình chị đã là điều không thể chấp nhận. Vì vậy, gia đình đã gọi điện và buộc chị phải về Việt Nam ngay lập tức, mẹ chị qua điện thoại đã nói những lời lẽ rất nặng nề khiến chị bị tổn thương và cũng khiến chị tự nghĩ mình là một người con không ra gì. Mẹ chị lấy cái chết ra để ép chị phải về. Ngày chị về tới sân bay, thay vì những bó hoa và những vòng tay ôm giống như bao người xa xứ khác được đón nhận từ người thân và gia đình, thì chị lại giống như một kẻ bị dẫn độ. Đón chị ở sân bay là người anh trai và gia đình chị, nhưng không phải là sự mừng vui hân hoan của những thành viên lâu ngày được gặp lại, chị được đón trong sự dò xét và điều khiến chị thật buồn là chị không được đưa về nhà mà điểm đến đầu tiên khi vừa về nước của chị Tuyên lại là khoa thần kinh của bệnh viện Bạch Mai. Gia đình chị cho rằng chị mắc chứng tâm thần và cần được chạy chữa. Vì muốn làm yên lòng mẹ và gia đình chị đã đồng ý nhưng trong lòng thì thấy rất đau khổ và cô đơn. Chị không được biết bác sỹ nói gì, chị chỉ biết gia đình yêu cầu chị phải thay đổi và phải đi khám chữa nhiều lần tiếp theo nữa. Những ngày quay lại Việt Nam với chị thật nặng nề... Chị vừa phải chấm dứt mối quan hệ tình cảm chị gắn bó bấy lâu, vừa phải sống trong sự cô độc vì không được thấu hiểu. Hơn nữa, mẹ chị vẫn hàng ngày chửi rủa chị những lời lẽ khiến chị thấy đau hơn bị đánh đập. Chị sống trong gia đình, giữa gia đình nhưng lại thấy xa cách và đau buồn hơn cả khi chị còn ở xứ người. Trước những trì triết cay nghiệt của người mẹ, mà ban đầu từ việc chị đang dần chấp nhận xu hướng tình dục của bản thân như một xu hướng tự nhiên, chị trở nên mệt mỏi héo hon, và bắt đầu muốn từ bỏ để lại sống theo mong muốn của người mẹ và gia đình. Dù việc từ bỏ đó khiến chị hàng ngày phải gồng mình lên để sống nhưng chị không muốn phải chịu thêm áp lực nào từ gia đình. Vì vậy chị sẽ nghe lời gia đình đi "chữa bệnh", chị Tuyên buồn rầu chia sẻ với tư vấn và hỏi xem có địa chỉ nào "chữa được bệnh" cho chị?

Cả ba câu chuyện trên đều kể về những cuộc đời dẫm nước mắt. Những cô gái, người phụ nữ được sinh ra bình thường như bao người nhưng lại bị xem là “bất thường” chỉ vì họ mang trong mình cảm xúc và tình yêu với người đồng giới. Ở câu chuyện thứ nhất Xuân là một sinh viên, lẽ ra có cuộc sống và học tập hàng ngày bình thường, nhưng do sức ép và những căng thẳng mà em đã bỏ dở việc học giữa chừng... Thảo cũng sẽ thi vào một trường đại học nhưng cũng do những bất đồng với ba mẹ, và không chịu được những hành động bạo lực ba gây ra, Thảo phải bỏ nhà đi, và việc học của em cũng bị chậm trễ... Chị Tuyền, đang có một công việc làm ổn định, chị buộc phải quay về nhà trở thành người thất nghiệp, hàng ngày sống cùng nỗi cô đơn, mặc cảm tự ti vì mình là đứa con gây ra muộn phiền cho mẹ... Ai cũng có thể thấy, thật rõ ràng, trước khi họ bị kỳ thị và bạo lực bởi chính mẹ cha và những người thân trong gia đình, họ đều là những cô gái rất bình thường, học tập và làm việc để có một cuộc sống ổn định. Cuộc đời của họ chỉ bất ổn và trở nên bất bình thường khi họ bị chính gia đình, cha mẹ mình tạo ra những sóng gió, những bạo lực khiến họ luôn thấy tội lỗi, bất an, giằng xé trong những mớ cảm xúc tiêu cực hỗn loạn tới nỗi có thể tự kết liễu cuộc sống của mình.

Nếu như những bậc phụ huynh hiểu rằng những sức ép mà họ cố tình gây ra có thể khiến con cái của mình lâm vào cảnh bất hạnh, có lẽ không mấy ai lại muốn như vậy. Điều đáng bàn ở đây có lẽ ít ai trong chúng ta nghĩ tới việc một cô gái đồng tính bị gia đình mẹ cha cô lập, đánh mắng hay cưỡng ép hôn nhân là điều cần phải can thiệp. Có thể nhiều người cho rằng đó là chuyện riêng của mỗi gia đình, việc một người con đồng tính cha mẹ có quyền uốn nắn để giúp con cái họ sống đúng với chuẩn mực của xã hội cũng không có gì ghê gớm. Tuy nhiên, nếu hiểu đúng về bản chất của xu hướng tình dục đồng giới, thì những đứa con đồng tính không hề có tội lỗi gì, vì vậy họ không cần phải được “uốn nắn” bằng những hành vi và hình thức bạo lực. Việc sử dụng bạo lực để gây sức ép với con không những không giúp

những người con đồng tính của họ tốt hơn, không thể thay đổi được những gì là tự nhiên, mà còn khiến cha mẹ có nguy cơ mất đi những đứa con của mình. Và hẳn không nhiều người nhận ra, sự kỳ thị của cha mẹ với xu hướng đồng giới được thể hiện qua các hành vi với con cái của họ cũng chính là những hình thức bạo lực gia đình, là những hành vi không được chấp nhận. Người đồng tính hay bất kỳ người theo xu hướng tình dục nào đều có quyền sống, quyền yêu và không ai được phép lăng mạ, sỉ nhục hay đối xử tàn tệ với họ. Dù vậy, hiện nay việc bảo vệ quyền của người đồng tính chưa được rõ ràng, nên rất nhiều người đồng tính, trong đó có những người đồng tính nữ vẫn thường phải chịu thiệt thòi rất nhiều từ những định kiến và kỳ thị của xã hội.

Nếu bất kỳ cha mẹ nào khi biết con mình là người đồng tính đều bình tĩnh để đánh giá vấn đề, hoặc tìm tới sự hỗ trợ của các chuyên gia để hiểu hơn con mình, có lẽ những tình huống như các câu chuyện trên đây sẽ dần giảm đi. Với mong muốn hỗ trợ quyền của người đồng tính, những quyền rất cơ bản của mỗi con người là quyền sống và quyền yêu, CSAGA đang tiến hành những hoạt động tư vấn tâm lý qua đường dây tư vấn miễn phí dành cho những người quan tâm tới đồng tính nữ 0437759335. Các bậc cha mẹ hoặc những người đồng tính nữ có thể nhận thêm kiến thức về lĩnh vực này cũng như sự trợ giúp về tâm lý qua đường dây hoặc tới tư vấn trực tiếp tại văn phòng. Trong thời gian tới, để giúp đỡ một cách tốt nhất, CSAGA cũng có mong muốn thành lập một nhóm những vị phụ huynh có con là người đồng tính nữ để cùng chia sẻ và hỗ trợ nhau. Việc hình thành nhóm cha mẹ với những hoạt động tích cực và hiệu quả có thể giúp cộng đồng có cái nhìn đúng đắn với về người đồng tính nữ. Và trên hết là chính những bậc phụ huynh sẽ học được cách giúp đỡ con gái mình một cách đúng nghĩa nhất mà không gây ra những tổn thương cho con cũng những những rạn nứt trong mối quan hệ gia đình. Điều này cũng góp phần làm giảm đi tình trạng kỳ thị và bạo lực với người đồng tính nữ từ chính mái nhà của họ. ■

Những dòng
tâm sự

THẤM ĐẮM NƯỚC MẮT

CHU NGỌC BÍCH - Trung tâm CSAGA

Bạo lực gia đình là điều không hề hiếm thấy ở những gia đình của cộng đồng LGBT tại Việt Nam. Khi biết xu hướng tình dục của người thân trong gia đình mình là đồng giới, những thành viên còn lại thường có những phản ứng khác nhau: đau buồn, lo lắng, thậm chí là tức giận. Điều này dẫn tới những hành động mà họ nghĩ rằng tốt cho người thân của mình, nhưng họ không biết rằng, chính họ đang làm tổn thương những người mà mình yêu quý. Họ cũng không nghĩ rằng mình đang gây bạo lực cho con, em mình. Mắng chửi, sỉ nhục, thậm chí là đánh đập, bị cô lập với thế giới bên ngoài, bắt ép quan hệ tình dục với người khác giới... là những hành động mà các thành viên trong gia đình của các bạn lesbian vẫn thường áp dụng khi họ biết người thân mình là les. Hầu hết đều nghĩ rằng, những việc làm ấy đều là để đưa con em họ trở về cuộc sống bình thường, để thoát khỏi “con quỷ” đang ám vào người con họ, thoát khỏi lũ bạn hư đốn mà con họ vẫn đang chơi cùng. Thế nhưng những hành động này liệu có đem lại kết quả tốt đẹp hay không? Như thế nào mới là tốt nhất cho những bạn đồng tính? Chúng ta hãy cùng suy nghĩ sau khi đọc những câu chuyện có thật sau đây của các bạn đồng tính nữ.

1

Tâm sự của người vợ trẻ quyết định comeout (lộ diện)

“Thời gian trong 5 ngày qua sao mà dài và mệt mỏi, đau khổ, nước mắt giờ đây như đã cạn hết. Tôi đã lấy chồng và có 1 đứa con trai dễ thương được 5 tuổi, chồng tôi thì rất yêu thương và chiều chuộng tôi. Với những người khác, có lẽ như thế là quá đủ cho một cuộc sống hạnh phúc, không còn gì phải đòi hỏi hơn nữa. Thế nhưng chưa bao giờ tôi cảm thấy mãn nguyện thực sự, tôi vẫn thấy mình đang thiếu một điều gì đó. Và tôi thật sự bước vào để tìm hiểu và đón nhận mình là ai được hơn 2 năm nay. Lần đầu tiên, khi biết mình là les, tôi cũng cảm thấy sốc và hoang mang lắm. Tôi cũng đã gặp được không ít những thất vọng và đau lòng khi đi sâu vào tìm hiểu cái cộng đồng này và tôi sợ tôi cũng sẽ giống như họ. Mọi chuyện đã thay đổi khi tôi gặp người ấy, chưa bao giờ tôi cảm nhận được hạnh phúc ngập tràn trong tình yêu như hiện nay. Và tôi quyết định come-out vì không muốn thấy người mình yêu bị lẻ loi và cô đơn, để người ấy thấy được tình yêu của mình là thật chứ không đùa vui, hay là tò mò, sống vui, hay tìm của lạ.

Người đầu tiên tôi mời ngồi xuống để mình có chuyện muốn nói là ba của con tôi. Tôi đã thú nhận với anh tất cả và xin anh tha thứ vì tôi đã không

làm tròn bổn phận của một người vợ với anh. Tôi cũng xin anh đừng bắt tôi phải rời xa con, cho tôi được yêu và sống thật với lòng mình, đừng làm hại người bạn của tôi.

Anh nhìn tôi thật lâu... thời gian lúc ấy như đang đóng băng, chưa bao giờ tôi thấy chồng tôi có ánh mắt như vậy. Rồi anh ấy lên tiếng bảo nói ra hết đi, cứ tâm sự với anh như với một người bạn. Lúc ấy tôi nghĩ trong lòng, anh ấy thật tốt, thật cao thượng, mình thật may mắn. Nhưng không ngờ sau khi nói chuyện với tôi xong, anh ta thành người khác, không tiếc lời làm nhục tôi, đánh tôi và

gọi cho bạn bè, gia đình, nói hết cho mọi người biết. Tôi choáng, khóc thật nhiều vì cảm thấy như mình bị bán đứng vậy. Bây giờ vết thương trên người của tôi còn không đau bằng vết thương trong tim. Giờ đây mọi người nhìn tôi với con mắt đầy oán trách. Mọi tội lỗi đều đổ hết lên đầu tôi. Họ cho rằng vì tôi nên gia đình tôi đang đổ vỡ. Không ai để tôi có cơ hội nói một lời nào, chỉ có những cú điện thoại đầy những lời khuyên hay trách móc. Tôi thấy mình như đang bị cô lập hoàn toàn, cô đơn và đau lắm. Mọi việc không chỉ dừng lại ở đó, chồng tôi sau đó đã thay đổi

hoàn toàn. Không hiểu ai chỉ cho anh mà đêm nào anh cũng bắt tôi làm “chuyện ấy” với suy nghĩ càng làm nhiều thì tôi sẽ trở lại bình thường. Tôi thấy cuộc sống của tôi như rơi xuống địa ngục, tôi sợ bóng tối, sợ mỗi khi đêm xuống. Tôi chỉ mong muốn có một tình yêu thôi mà cũng khó khăn thế. Ai cũng có quyền được yêu sao tôi thì không thể. Tình yêu đồng giới thì có gì sai trái chứ?”

2

“...hạnh phúc của mình là được sống với một người bạn cùng giới chứ không phải khác giới như bố mẹ vẫn thường nghĩ...”

Câu chuyện của mình xảy ra cũng đã được 4 năm rồi. Ngày

hôm đó, trong lúc dọn dẹp, mẹ vô tình đọc được nhật kí của mình. Khi mẹ gọi mình ra hỏi, nhìn thái độ của mẹ mình cũng đã đoán ra được mẹ đã phát hiện ra mình là les rồi, lúc đó mình đã quyết định thú nhận luôn về con người thật của mình. Mình nhìn thẳng vào mắt mẹ rồi nói: "Mẹ, con không có cảm giác với con trai, con chỉ thích và chỉ yêu các bạn nữ thôi". Mẹ nghe mình nói xong thì nhìn mình rất lâu, sau rồi mẹ nói mình điên. Mẹ mắng mình là đi chơi với bạn bè bị bạn bè nó đầu độc, lôi kéo nên mới ra nông nỗi này. Có lẽ chẳng bao giờ mình quên được khuôn mặt và ánh mắt của mẹ lúc đó. Nó vừa chứa đựng sự tức giận lại có cả sự thất vọng và sự đau đớn. Với những suy nghĩ sai lầm đó, mẹ cấm mình đi với các bạn gái hay qua nhà rủ mình đi chơi. Khi mình không chịu, mẹ nhốt mình trong nhà một tháng,

không bước chân ra khỏi cửa. Một tháng bị nhốt trong nhà ấy đối với mình nó dài như một thế kỷ. Mẹ cắt luôn cả điện thoại, không cho mình được tiếp xúc với bất kỳ ai. Hàng ngày, chính mẹ là người mang thức ăn vào cho mình rồi lại khuyên bảo mình những bài học cũ rích. Không được gặp ai và nhất là không được gặp bạn ấy, mình như phát điên phát dại, cảm giác vô cùng khó chịu, bức bách. Lúc đó mình thấy giận mẹ vô cùng. Úc chế quá, mình tự cầm kéo cắt nham nhỏ mái tóc dài của mình đi. Mẹ sợ mình làm điều gì dại dột nên không nhốt mình trong nhà nữa nhưng mình đi đâu với ai cũng bị bố mẹ kiểm soát từng tí một. Chưa hết, mẹ còn bắt mình đi khám bệnh, đi bác sĩ tâm lí xem là đầu óc bị làm sao. Đó là khoảng thời gian mà gia đình mình lúc nào cũng căng thẳng, nặng nề. Mình biết bố mẹ cũng rất buồn và lo

cho mình nhưng mình không muốn cả đời lừa dối bố mẹ, mình muốn sống thật... Mình biết bố mẹ cũng mong muốn cho mình được hạnh phúc nhưng làm sao để bố mẹ hiểu được rằng hạnh phúc của mình là được sống với một người bạn cùng giới chứ không phải khác giới như bố mẹ vẫn thường nghĩ.

3

“Khi nào con tôi chịu về nhà có lẽ tôi mới thấy yên lòng, lúc ấy ngôi nhà của tôi mới thôi chong đèn cả đêm...”

Tự tay tôi pha thuốc ngủ vào cốc nước chanh cho con. Tôi bảo vợ mang lên cho nó uống. Thấy con đã ngấm thuốc, tôi bảo thằng Hoàng làm gì nó thì làm. Thằng Hoàng là một trong số những thằng con trai đeo đuổi con út nhà tôi. Nó theo con bé cũng phải đến 3 năm nay rồi. Vợ chồng tôi không thể hiểu tại sao con bé lại từ chối một đứa con trai tốt như thằng Hoàng. Thằng này còn biết cả cách lấy lòng hai ông bà già chúng tôi nữa chứ. Đàng nào chúng nó cũng thành vợ thành chồng, nên tôi cho phép thằng Hoàng ở với con gái mình, mong là nó sẽ quay trở về cuộc sống của một đứa con gái bình thường.

Ba mươi tuổi, con bé tốt nghiệp thạc sỹ nhưng không chịu lấy chồng. Nó làm chúng tôi lo lắng. Phải đến khi thuê một thám tử theo dõi thì tôi mới ngã ngửa ra từ lâu nó đã cặp kè với một đứa con gái khác. Chúng nó có những cử chỉ như hai người yêu nhau.

Tôi chắc chắn con tôi bị con bé kia lôi kéo. Là cha, tôi không thể để con mình bước chân vào vũng bùn mà không làm gì. Chúng tôi làm đủ mọi cách có thể, vợ tôi thì nhẹ nhàng khuyên can nó, còn tôi thì cứng chế nhưng nó vẫn không nghe. Nó còn bảo nó là đứa sinh ra vốn đã như thế và không thay đổi được. Tôi thấy vô lý, vì nó với chị nó đẻ ra cùng một ngày, chị nó thì lấy chồng sinh con cái bình thường, chỉ có nó mới có mong muốn oái oăm là yêu một đứa con gái. Nó đi theo con bé kia và bảo là yêu con bé đó cũng vì được con bé kia chiều chuộng, có khi còn hơn

cả thằng Hoàng. Nó chưa bao giờ biết đến chuyện chăn gối với một thằng đàn ông nên mới khăng khăng đòi chung sống với con bé kia. Tôi đảm bảo khi biết đến mùi đàn ông là thế nào nó sẽ bỏ ngay cái ý nghĩ kỳ quái ấy đi. Vợ chồng tôi không thể nào chấp nhận được chuyện đó. Hai vợ chồng tìm cách tách nó ra khỏi con bé kia. Khi gạn gỏi thằng Hoàng rồi, nó sẽ thấy chúng tôi làm thế cũng là vì lo hạnh phúc cho nó.

Ngày xưa vợ chồng tôi lấy nhau cũng là do mai mối mà vẫn sống với nhau hơn ba mươi năm vẫn hạnh phúc đấy thôi. Thằng Hoàng vừa giới

vừa đẹp mã lại chịu chiều con bé, chắc chắn sẽ là một người chồng tốt. Nhưng con tôi khăng khăng không ưng đã đành lại còn đòi nên vợ nên chồng với một con bé trên trời rơi xuống nên vợ chồng tôi đành phải cho nó uống thuốc ngủ rồi giao cho thằng Hoàng. Tưởng thế là gạo đã nấu thành cơm thì nó không thể chối được nữa. Nhưng khi tỉnh dậy, biết bố mẹ tạo điều kiện cho một người đàn ông ăn nằm với mình, con bé như phát điên phát dại. Nó gào thét khóc lóc, mất trật tự ngược, khiến vợ chồng tôi phát hoảng, vội gọi chị nó về. Con bé không chịu ăn uống gì, tự nhốt mình trong phòng, chị gái nó tới thấy thế cũng khóc. Nó muốn về ở nhà chị gái chứ không muốn sống với vợ chồng tôi nữa.

Một tháng sau chị gái nó báo tin nó có thai. Tôi không

biết mình nên vui hay nên buồn. Con bé vẫn không nói không rằng như một người câm. Nó vẫn không chịu gặp chúng tôi. Trong nhà chỉ còn hai vợ chồng, vợ chồng tôi cũng không nói chuyện với nhau, bà ấy chỉ khóc. Chắc bà ấy cũng đang đau khổ. Thằng Hoàng từ hôm thấy con bé thế cũng không dám tới nhà tôi nữa. Căn nhà rơi vào sự lặng lẽ đáng sợ. Đến lúc này tôi mới biết mình sai. Chỉ vì một lúc nóng vội, hấp tấp, giận dữ mà tôi đã làm điều quái gở với con gái mình. Nó mà thành người trầm cảm thì kẻ gây ra tội không ai khác ngoài tôi. Từ bây giờ chả còn ai ngồi bình luận về chính trị xã hội với tôi nữa. Tôi muốn giúp con mình, muốn nó có một tấm chồng tử tế mà sao lại ra cơ sự này. Khi làm cái việc kia chắc tôi cũng là một người mất trí. Đến lúc

này tỉnh ra thì đã muộn, không thể tự bào chữa cho bản thân. Tôi là một người cha độc ác.

Con gái tôi sang nhà chị nó ở được bốn tháng là bốn tháng tôi mất ngủ. Đêm nay, tôi lại trần trọc không sao ngủ được. Vừa chợp mắt thì tôi thấy con mình ú ớ, chơi với gọi tôi cứu mà nước cứ ngập lên cao dần, cao dần, nước sắp cuốn con tôi đi mất mà tôi thì lại quay lưng lại với nó, một ma lực đẩy tôi rời xa nó... Tôi giật mình tỉnh giấc... Mồ hôi ướt đầm... Tôi không thể ngủ lại được nữa, tôi ra bàn viết lại câu chuyện này như một cách tự sám hối... sự sám hối muộn màng... Con bé vừa ghen, vừa bất ổn về tinh thần nên nó không còn là nó nữa. Khi nào con tôi chịu về nhà có lẽ tôi mới thấy yên lòng, lúc ấy ngôi nhà của tôi mới thôi chong đèn cả đêm... ■

Bạn bán khoản về **xu hướng tình dục**
Bạn **nghi ngờ** người thân của bạn là người đồng tính
Bạn có nên "**lộ diện**" mình là người đồng tính

Để có được kiến thức
và kỹ năng ứng xử trong
mối quan hệ với người
đồng tính

HÃY GỌI CHO

TƯ VẤN ĐỒNG TÍNH NỮ

(04) 3775 9335

WWW.csaga.org.vn
Miễn phí tư vấn

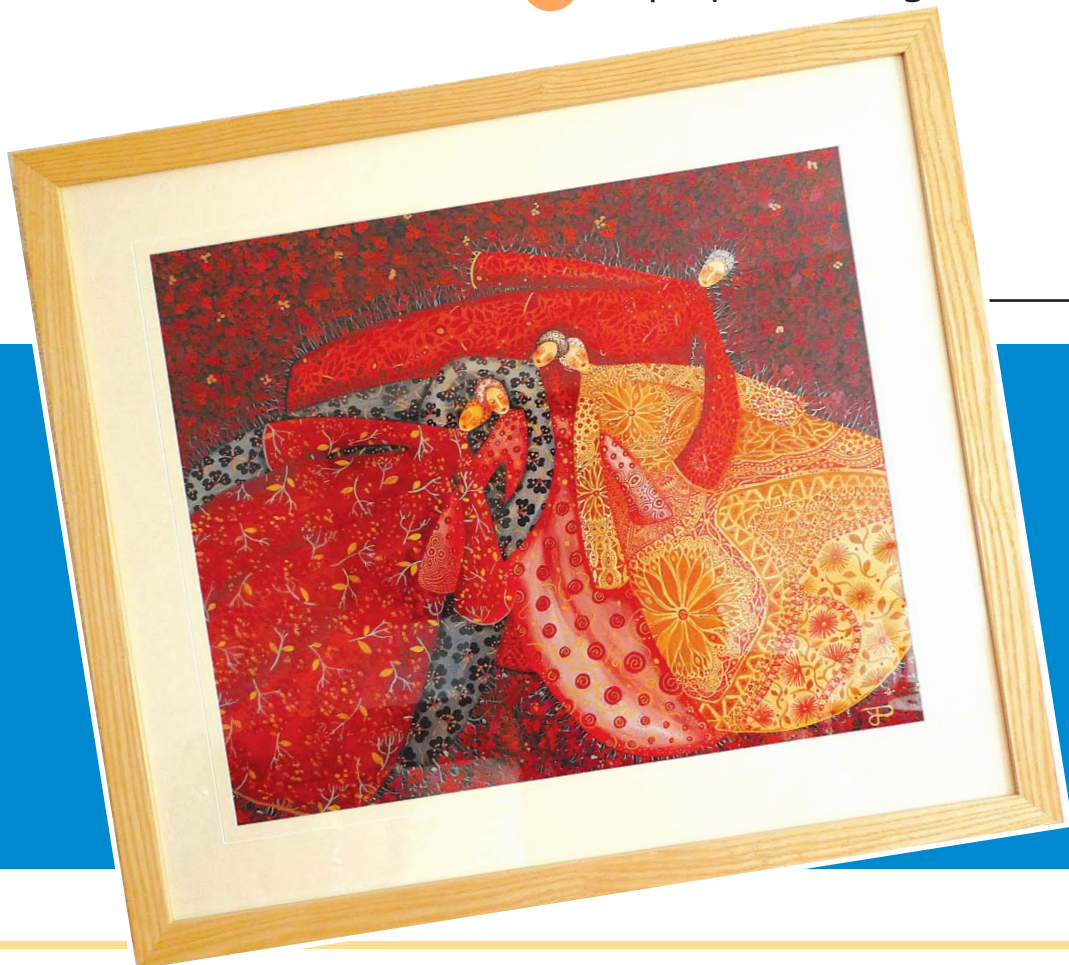
Góc nhìn từ **LÝ LUẬN** và **PHÁP** **LUẬT**

Một số khái niệm
liên quan đến

ĐỒNG TÍNH

CHU THỊ NGỌC BÍCH - Trung tâm CSAGA

Gần đây, chúng ta thường nghe nói nhiều về “Bạo lực gia đình trên cơ sở xu hướng tình dục”. Bạo lực gia đình theo định nghĩa trong Luật phòng chống bạo lực gia đình là hành vi cố ý của thành viên gia đình gây tổn hại hoặc có khả năng gây tổn hại về thể chất, tinh thần, kinh tế đối với thành viên khác trong gia đình. Xu hướng tình dục là sự hấp dẫn có tính bền vững của một người về phía những người khác giới, cùng giới hoặc cả hai giới. “Bạo lực gia đình trên cơ sở xu hướng tình dục” nói đơn giản hơn đó là bạo lực của các thành viên trong gia đình tới thành viên khác khi họ có xu hướng tình dục khác biệt. Đây là một tình trạng mà các bạn đồng tính thường xuyên gặp phải khi họ lộ diện (comeout) với gia đình. Họ bị cha mẹ đưa đến bệnh viện tâm thần, bị thay đổi những chế độ ăn uống, bị nhốt, bị cách ly khỏi bạn bè, thậm chí bị ép quan hệ tình dục với người khác giới... Có rất nhiều những hành vi bạo lực kinh khủng mà các bạn đồng tính vẫn đang phải chịu đựng vì cha mẹ, người thân của họ chưa hiểu hết về xu hướng tình dục cũng như cảm xúc của con cái mình. Những hành vi này đã dẫn đến hậu quả không nhỏ, nó khiến rất nhiều bạn đồng tính đã trở nên rối loạn tâm lý, trầm cảm, đau khổ và không ít người tự tìm đến cái chết như một lối thoát cho mình. Một số thông tin sau đây hi vọng sẽ giúp các bạn hiểu thêm về đồng tính nói chung, đồng tính nữ nói riêng và một số vấn đề xung quanh cuộc sống của người đồng tính để có thể giảm bớt sự kỳ thị và phân biệt đối xử với cộng đồng đồng tính tại Việt Nam.

Cụm từ “Đồng tính”- không còn quá xa lạ với chúng ta, nhất là khi các phương tiện thông tin đại chúng đưa tin rất nhiều về vấn đề này. Từ các website, báo, đài đến các bộ phim truyền hình, điện ảnh... chúng ta đều bắt gặp rất nhiều hình ảnh của những người đồng tính trong đó. Chỉ với một từ khóa “đồng tính”, bạn có thể tìm thấy gần 8 triệu kết quả trên trang web google.com. Tuy nhiên, trong 8 triệu kết quả này có một phần không nhỏ đưa đến những thông tin sai lệch về đồng tính. Thiếu hiểu biết và tiếp nhận những thông tin sai lệch là một trong những nguyên nhân chính khiến xã hội Việt Nam vẫn còn những cách nhìn kỳ thị và phân biệt đối xử với cộng đồng người đồng tính.

1. Một số thuật ngữ liên quan

1.1. Thuật ngữ chuyên môn:

- **LGBT:** Là từ viết tắt của Lesbian, Gay, Bisexual và Transgender chỉ nhóm đồng tính nữ, đồng tính nam, lưỡng giới và chuyển giới.
- **Đồng tính:** Người yêu hoặc ham muốn tình dục với người cùng giới.
- **Lưỡng tính:** Người yêu hoặc ham muốn tình dục với cả 2 giới.
- **Chuyển giới:** Là người có giới tính sinh học là giới này nhưng lại coi mình là giới kia. Ví dụ người chuyển giới từ nam sang nữ có giới tính sinh học là nam nhưng lại coi mình là phụ nữ; thể hiện mình như một người phụ nữ qua cách ăn mặc, trang điểm, đi đứng, cử chỉ...; vì coi mình là phụ nữ nên họ thường thích đàn ông.
- **Chuyển giới tính:** Là người chuyển giới đã giải phẫu và sử dụng các hooc môn.
- **Bản dạng giới:** Là sự tự ý thức của mỗi cá nhân về việc tôi thuộc giới nào. Đa số mọi người đều ý thức rất rõ ràng về giới của mình và đa số bản dạng giới trùng với giới tính sinh học.
- **Bản dạng tình dục:** Là cảm nhận của mỗi người về xu hướng tình dục của mình: Tôi có tình cảm, cảm xúc và ham muốn tình dục với ai, với giới nào. Tôi là người đồng tính, dị tính hay lưỡng tính.

1.2. Thuật ngữ đời thường:

- **B:** Là từ gọi tắt trong tiếng Việt cho từ tiếng

anh “butch”, có nghĩa là một đồng tính nữ nam tính bề ngoài và trong tính cách nhưng chưa hẳn họ muốn chuyển giới.

- **SB:** Là từ gọi tắt trong tiếng Việt cho từ tiếng anh “soft-butch”. Theo các thể hiện giới của mình, đồng tính nữ ở Việt Nam cho rằng “SB” thường nằm giữa “B” và “FEM”. Họ thường có bề ngoài và tính cách có nét cá tính nhưng không quá mạnh mẽ như “B”.

- **FEM:** Là từ gọi tắt trong tiếng Việt cho từ tiếng Anh “femme”, có nghĩa là một đồng tính nữ nữ tính bên ngoài và trong tính cách.

- **Đồng tính nữ:** Những phụ nữ có xu hướng tình dục với người cùng giới.

1.3. Một số thuật ngữ được dùng với hàm ý kỳ thị và không nên sử dụng:

- **Bóng:** Từ hàm ý kỳ thị mà nhóm tình dục dị tính thường sử dụng để chỉ đồng tính nam.
- **Bóng lộ:** Dùng để chỉ đồng tính nam đã công khai xu hướng tình dục của mình.
- **Bóng kín:** Dùng để chỉ đồng tính nam chưa công khai xu hướng tình dục của mình.
- **Pê dê:** Từ hay được sử dụng để chỉ những người có cơ thể nam nhưng thích ăn mặc, điệu bộ, cử chỉ giống nữ.
- **Ó môi:** Dùng để chỉ đồng tính nữ với hàm ý ít thiện cảm.
- **Thể giới thứ ba:** Cộng đồng LGBT nói chung nhưng với thái độ kỳ thị.

2/ Một số ngộ nhận và thực tế

● **Ngộ nhận:**

Đồng tính luyến ái hay les là rối loạn tâm thần.

● **Thực tế:**

Đồng tính luyến ái, hay xu hướng tình dục đồng giới không phải là một chứng rối loạn tâm thần. Đó là một điều tự nhiên, xuất hiện từ khi có loài người, cũng giống như thế giới loài người có người da đen, người da trắng hay người da vàng. Ngày 17/5/1990, Tổ chức Y tế thế giới đã chính thức loại bỏ đồng tính luyến ái ra khỏi danh sách bệnh tâm thần.

● **Ngộ nhận:**

Đồng tính luyến ái hay les là một biểu hiện của lối sống tha hóa, sự đồi bại về đạo đức.

● **Thực tế:**

Đồng tính là tự nhiên nên không thể coi đó là biểu hiện của lối sống tha hóa, đồi bại về đạo đức, trừ một số trường hợp những người giả đồng tính.

● **Ngộ nhận:**

Người nữ đồng tính là do bị lôi kéo ảnh hưởng bởi một cá nhân hay nhóm người nào đó, và chỉ cần tách họ ra khỏi cá nhân hay nhóm người này thì họ sẽ trở lại bình thường.

● **Thực tế:**

Người đồng tính nữ thực sự không bị lôi kéo bởi ai vì bản thân họ đã là người đồng tính. Khi tách ra khỏi cá nhân hay nhóm họ cũng không thể chuyển đổi xu hướng tình dục đồng giới của mình.

● **Ngộ nhận:**

Ép người đồng tính nữ chuyển đổi xu hướng tình dục của họ sao cho giống với người dị giới là giúp họ trở lại "bình thường".

● **Thực tế:**

Ở người đồng giới, xu hướng tình dục đồng giới mới là xu hướng tự nhiên của họ. Việc ép họ chuyển đổi sang một xu hướng khác thực chất là biến họ trở nên bất thường, trái tự nhiên.

● **Ngộ nhận:**

Ép người đồng tính nữ yêu và lấy chồng là giúp họ có được hạnh phúc.

● **Thực tế:**

Ép họ sống trái tự nhiên, không được sống theo cảm xúc của mình, thực chất là đẩy họ vào sự bất hạnh, dẫn đến những căng thẳng, rối loạn trong tâm lý. Giúp đỡ, hỗ trợ để họ vượt qua những khó khăn, định kiến, để họ được sống thật mới là giúp họ được hạnh phúc. Điều này cũng vi phạm Luật hôn nhân gia đình của Việt Nam về hôn nhân tự nguyện.

● **Ngộ nhận:**

Càng ngày số lượng người đồng tính càng tăng lên.

● **Thực tế:**

Số lượng người đồng tính không tăng thêm mà

chỉ là hiện nay các phương tiện thông tin đề cập nhiều đến vấn đề này và người đồng tính cũng ngày càng mạnh mẽ hơn dám đứng dậy đòi quyền cho mình mà thôi.

● **Ngộ nhận:**

Những người đồng tính luyến ái hay lesbian có thể chuyển đổi được xu hướng tình dục của mình bằng các hình thức trị liệu.

● **Thực tế:**

Có rất nhiều quá trình trị liệu cho người đồng tính và đã đi đến thất bại, bởi có thể điều chỉnh được hành vi tình dục nhưng không thể điều chỉnh được cảm xúc của họ.

● **Ngộ nhận:**

Có thể xác định một người đồng tính nữ qua hình thức và cách nói chuyện của họ; tin rằng người nữ đồng tính trông sẽ giống những người nam dị tính hơn là người nữ dị tính.

● **Thực tế:**

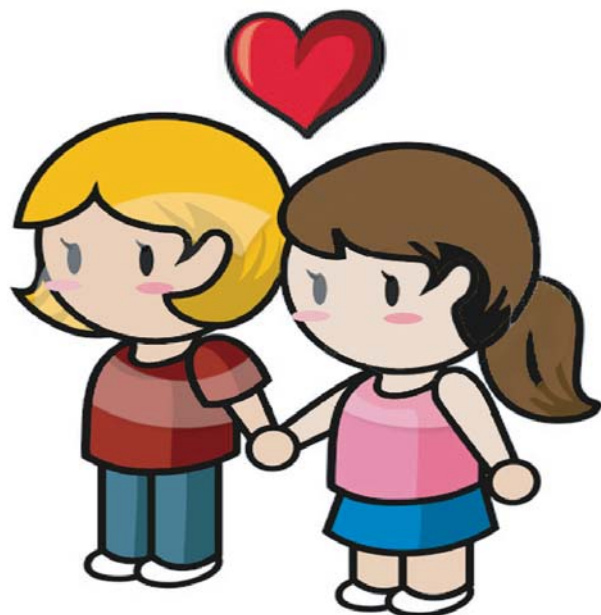
Nhìn nhận qua cách ăn mặc không thể phát hiện ra họ có phải là đồng tính hay không, nhiều đồng tính nữ có cách ăn mặc nữ tính và dịu dàng, ngược lại, nhiều người dị tính lại có cách ăn mặc cá tính.

● **Ngộ nhận:**

Những người nữ đồng tính muốn phẫu thuật để chuyển đổi giới tính

● **Thực tế:**

Không phải người đồng tính nào cũng muốn phẫu thuật để chuyển đổi giới tính. Và với nhiều người muốn chuyển đổi giới tính thì được xếp vào nhóm chuyển giới. ■

Phản ứng của cha mẹ
khi có con là người đồng tính:

KỶ THỊ VÀ BẠO LỰC VỚI CON CÓ PHẢI LÀ GIÚP CON

BÙI THỊ THANH HÒA - *Tư vấn tình cảm Linhtam*

“Tôi rất đau lòng vì đã không giúp đỡ con mình sớm hơn, tôi đã không ở bên cạnh con vào thời điểm con gặp khó khăn và cô đơn nhất...”. Đó chính là lời bộc bạch đầy xót xa của một người mẹ khi đã nhận ra rằng đồng tính không phải là một căn bệnh như người ta thường nghĩ và người đồng tính là người hoàn toàn bình thường.

Có lẽ giống như người mẹ này, rất nhiều phụ huynh đã không ủng hộ xu hướng tình dục đồng giới của con mình ngay từ đầu. Lý do cũng thật dễ hiểu, lâu nay người ta vẫn thường cho rằng chỉ có xu hướng tình dục dị giới (yêu người khác giới) mới là hợp tự nhiên, là lẽ thường, và như vậy thì đương nhiên xu hướng yêu người đồng giới sẽ là bất thường và trái tự nhiên. Nhưng nhận định và đánh giá đó cũng chỉ dựa trên việc quan sát hiện tượng trai gái khi lớn lên yêu nhau, kết hôn rồi sinh con. Quá trình đó được xem là quy luật tự nhiên của con người, được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác, từ nền văn hóa này sang nền văn hóa khác. Và bất kỳ ai không tuân theo quy luật được xem là “quy luật tự nhiên

duy nhất” đó sẽ trở thành “lệch lạc” hay “bệnh hoạn”. Vì định kiến khắc nghiệt đó mà đương nhiên các bậc phụ huynh thấy không thể chấp nhận được, thậm chí là bất hạnh khi con họ có xu hướng tình dục đồng tính.

Trên đường dây tư vấn dành cho những người quan tâm tới đồng tính nữ 0437759335 của Trung tâm CSAGA, con số những cuộc gọi của cha mẹ chiếm 5% trong số rất nhiều đối tượng khách hàng gọi tới đường dây. Qua những tâm sự của những bậc phụ huynh này, cho thấy thường họ đều có những điểm chung, đó là đều trải qua cảm giác từ lo lắng, hoang mang không biết con mình có phải người đồng tính hay không. Tất cả đều hy vọng và cho rằng có thể con gái họ chỉ bị lôi kéo hay ảnh hưởng bởi những cô gái khác. Nhiều người sốc khi nhận ra những biểu hiện tình cảm của con với người bạn cùng giới khác hay khi chính cô con gái lộ diện với họ. Đối với những bậc cha mẹ này, họ cảm thấy như mình vừa mất đi điều gì đó, thất vọng vì họ cho rằng đứa con bấy lâu nay họ kỳ vọng đã thú nhận một điều “thật kinh khủng”. Các trạng thái cảm xúc sẽ có thể là một tập hợp của rất nhiều những tâm trạng khác nhau như đau buồn vì nghĩ con mình “bất thường”, tức giận vì nghĩ con mình không biết nghe lời và đã bị lôi kéo, có cảm giác tội lỗi và tự đổ lỗi cho nhau khi nghĩ rằng do cách nuôi dạy con không tốt nên con mới ra như vậy, xấu hổ với người khác và sợ bị phát hiện vì cho rằng đó là một điều tội lỗi, và cả cảm giác lo lắng không biết con mình sẽ phải đương đầu với những kỳ thị của xã hội ra sao...

Tất cả những trải nghiệm

không mấy dễ chịu trên đều xuất phát từ những định kiến sai lầm và bất công của xã hội đối với người đồng tính nói chung và đồng tính nữ nói riêng. Những định kiến đó không chỉ gây ra những cảm xúc và phản ứng tiêu cực của cha mẹ, mà còn gây nguy hại tới chính những người đồng tính. Một trong số những phản ứng tiêu cực của cha mẹ mà có thể để lại hậu quả là sự tức giận. Rất nhiều bậc cha mẹ đã giận dữ khi thấy con mình yêu người cùng giới. Trong suy nghĩ của những vị mẹ cha này thì con họ có thể trở thành kẻ bỏ đi, thành kẻ hư hỏng, như lời một phụ huynh nhận xét thì con gái của chị “là một con quý cái” từ khi chị nhận ra xu hướng tình dục của con. Khi nhận xét và đánh giá như vậy, cha mẹ đã đánh đồng xu hướng tình dục của con cái mình với những phẩm chất đạo đức của chúng, và đây là một thước đo không thích hợp, bởi lẽ xu hướng tình dục nằm ngoài phạm trù đạo đức. Sự tức giận và với mong muốn thay đổi xu hướng tình dục của con cho bằng được sẽ khiến nhiều phụ huynh có thể trở thành người kỳ thị và gây bạo lực với chính con cái họ. Cũng theo con số thống kê trên đường dây tư vấn dành cho những người quan tâm tới đồng tính nữ của Trung tâm CSAGA, trong 106 trường hợp xin tư vấn, thì có tới 28% người đồng tính nữ bị kỳ thị và bạo lực bởi chính cha mẹ mình, 34% bị kỳ thị và bạo lực bởi những người thân trong gia đình như anh/chị/em, cô bác họ hàng... Điều đó cho thấy, bị kỳ thị, nguy cơ dẫn đến bạo lực gia đình ở người đồng tính nữ là rất cao, mà con số bị bạo lực từ cha mẹ cũng không hề ít.

Người đồng tính nữ sẽ thường bị rơi vào các trường

hợp bị bạo hành như bị cô lập không cho tiếp xúc với những bạn cùng giới, bị nhốt hoặc xích trong phòng, bị cắt mọi phương tiện liên lạc, bị đánh đập, bị đe dọa, bị lôi đi chữa bệnh, bị gây sức ép, bị cưỡng dâm hoặc bị cưỡng hôn...

Khi cha mẹ làm những điều trên với con cái, họ thường nghĩ là sẽ mang lại hiệu quả và con gái họ sẽ thay đổi, sẽ yêu và cưới người khác giới. Tuy nhiên, những biện pháp bạo lực chỉ gây thêm đau đớn cho con cái, gây tổn thương về cả tinh thần và thể chất, gây căng thẳng và mâu thuẫn trong gia đình, và thậm chí có thể hủy hoại cuộc sống và con người của chính cô gái đồng tính, người đồng tính sẽ có thể mắc chứng trầm cảm, chấp nhận một cuộc sống giả dối với vô số những tổn thương tinh thần, hoặc nguy hại hơn là có thể đẩy người đồng tính tới những suy nghĩ và hành động tự tử.

Dù là hành động và xử lý theo cách nào thì tất cả các bậc cha mẹ, trên hết đều vì yêu thương con cái của mình, và xuất phát từ việc cho rằng những điều đó sẽ tốt hơn cho con. Nhưng thực tế hoàn toàn trái ngược. Sự phản đối và ép con thay đổi bằng những biện pháp mạnh hay bạo lực chỉ gây ra những bất hạnh cho chính con mình. Nếu biết sau sự cưỡng ép hôn nhân con gái mình sẽ bước vào một cuộc sống đầy nước mắt, có thể phải sống giả dối, có thể bắt đầu trở thành nạn nhân của sự bạo hành về thể chất, tinh thần, và tình dục do người chồng của con gái gây lên có vị cha mẹ nào còn cố áp đặt hôn nhân buộc con phải cưới chồng? Nếu biết sau một vụ sắp đặt để người đàn ông khác có quan hệ tình dục với con gái mình với mong muốn cô ấy sẽ nhận ra tình dục dị giới

mới là điều chính đáng nhưng cô ấy lại hóa điên dại vì bị cưỡng ép quan hệ với người không hề có tình yêu, liệu ngay từ đầu có cha mẹ nào lại đang tâm làm như vậy? Nếu biết sau mỗi lần cố cô lập con gái, xích con, và cạo trọc đầu con để con không dám sống theo đúng mong muốn về tình cảm của cô ấy nhưng thực sự chỉ gây ra những tổn thương sâu sắc trong tâm hồn con mình, khiến con tìm mọi cách bỏ nhà ra đi, liệu có cha mẹ nào chọn giải pháp đó không?

Vậy các bậc cha mẹ cần làm gì để không vô tình gây thêm tổn thương và bất hạnh cho các con?

Điều đầu tiên các bậc phụ huynh có thể làm là cố gắng giữ bình tĩnh để nhìn nhận đúng đắn về xu hướng tình dục đồng giới. Khi nghiêm túc tìm hiểu về vấn đề này, chúng ta sẽ thấy rằng, tình dục đồng giới là một xu hướng tự nhiên, đã xuất hiện và tồn tại ngay từ khi có sự xuất hiện của loài người. Xu hướng tình dục đồng giới cũng như xu hướng tình dục dị giới, hay lưỡng giới là những xu hướng mà con người không thể tự lựa chọn được. Đó là những cảm xúc rất thật ở mỗi người, và xu hướng đó không làm thay đổi bản chất của mỗi con người. Hiểu như vậy để các bậc cha mẹ thấy rằng con cái họ không hề mắc chứng bệnh nào cả, hoàn toàn thuận theo tự nhiên, và không chạy theo bất kỳ trào lưu hay sự đua đòi nào.

Thứ hai, cha mẹ cũng cần tách biệt rõ xu hướng tình dục và phạm trù đạo đức. Việc một cô gái yêu một cô gái khác không liên quan tới việc cô ấy có phải là người tốt hay không? Nếu đó là một cô con gái ngoan, biết yêu thương và giúp đỡ người khác thì tới lúc cô ấy thể hiện xu hướng tình dục của

mình cũng không có nghĩa là cô ấy trở thành người không ra gì. Đó chỉ là một phần tự nhiên của cô ấy và bấy lâu nay cô ấy chưa bộc lộ do những định kiến hoặc do những yếu tố khác.

Với những quan điểm và thiên kiến lâu đời, việc nhìn nhận đúng và trở nên quen thuộc với cách nhìn đúng đó không dễ dàng. Vì vậy các bậc cha mẹ cũng cần cho mình thời gian để tiếp nhận. Ở các bậc cha mẹ có tư tưởng cởi mở, quá

trình tiếp nhận sẽ có thể nhanh hơn so với những bậc cha mẹ có tư tưởng đóng. Sau rất nhiều những cung bậc cảm xúc, tổng hợp những trạng thái tâm lý, các vị phụ huynh có thể dần bình tĩnh trở lại để tiếp nhận những người con đồng tính.

Nếu thực sự muốn giúp đỡ những đứa con của mình, các vị phụ huynh có thể tìm hiểu những khó khăn mà con gái mình đang gặp phải. Có lẽ cô ấy đang rất cô đơn vì nghĩ rằng

không ai có thể hiểu được mong muốn thực sự của cô ấy là gì. Có rất nhiều cô gái đồng tính cũng chia sẻ rằng sự thừa nhận và ủng hộ của gia đình đối với họ rất quan trọng, và đối với nhiều người chỉ cần có vậy. Nhiều cô gái rầu rĩ tâm sự: “ngay cả gia đình, cha mẹ là những người ruột thịt còn không hiểu và chấp nhận mình thì người ngoài ai có thể hiểu được?”. Vậy làm thế nào các bậc phụ huynh có thể hiểu được con họ đang gặp khó

khăn ở đâu? Để một cô gái đồng tính có thể chia sẻ dễ dàng về xu hướng tình dục của mình, bố mẹ cần phải tạo được niềm tin nơi cô ấy. Hãy thể hiện để cô ấy hiểu rằng bạn có quan điểm đúng đắn về vấn đề này. Nếu cảm thấy khó khăn khi đặt vấn đề trực tiếp để con gái chia sẻ, cha mẹ có thể nhân một dịp nào đó khi các phương tiện truyền hình bàn về chủ đề này để tiện trao đổi với con. Cha mẹ cũng có thể mượn các cuốn sách, các bài báo về chủ đề đồng tính để trao đổi với con một cách dễ dàng hơn. Trong quá trình trao đổi hãy để những cô gái thấy rằng dù họ có theo xu hướng tình dục nào thì trong mắt mẹ cha họ vẫn luôn là những người con như trước đây, không có gì thay đổi. Chỉ khi thể hiện được tình yêu vô điều kiện với con cái, những chia sẻ mới dễ dàng hơn, các cô gái mới dám nói ra mong muốn và khó khăn của họ

với cha mẹ mà không sợ bị đánh giá hay bị ép buộc phải thay đổi.

Bản thân các vị phụ huynh cũng gặp những khó khăn khi biết xu hướng tình dục đồng giới của con gái mình. Tuy nhiên nếu thiếu đi sự cởi mở và tiếp nhận xu hướng này như một xu hướng tự nhiên của con người, những việc làm của cha mẹ có thể trở thành những hành vi bạo lực, và nguy cơ mất đi tình cảm gia đình là rất lớn. Nếu các vị phụ huynh nghĩ rằng niềm kỳ vọng vào những đứa con khi chúng là người đồng tính sẽ bị tiêu tan thì điều đó không phải điều đáng lo ngại. Bởi lẽ khi các cô gái thể hiện được xu hướng tình dục của bản thân một cách tự nhiên thoải mái, họ sẽ dễ dàng hơn trong nhiều việc, và họ có thể phát triển bản thân một cách tốt hơn nữa so với trước khi họ được bộc lộ.

Nếu nhìn nhận theo một cách khác nữa, ở gia đình có

con là người đồng tính, sau rất nhiều những thăng trầm và những biến cố về tâm lý, nếu đó là những cha mẹ đặt mình vào địa vị của con để suy xét, thì vấn đề này càng giúp cho mối quan hệ gia đình thêm khăng khít. Theo khía cạnh khác, có một người con đồng tính trong gia đình, sau hàng loạt những trải nghiệm, cha mẹ của những cô gái này sẽ thành những người có tư tưởng cởi mở và tiến bộ hơn. Những vị cha mẹ này có thể hiểu sâu sắc và nhạy cảm hơn trước nhu cầu của người khác nhất là với những nhóm thiểu số. Và quan trọng hơn cả là họ sẽ hiểu rõ con mình hơn, mối quan hệ gia đình thêm khăng khít gắn bó, vững bền và trung thực hơn bao giờ hết. Với những cô gái, những người con giỏi giang lễ độ, cha mẹ vẫn có thể tự hào về họ như ngày nào, thậm chí tự hào về cả xu hướng tình dục của họ. ■

**TRONG MỌI TRƯỜNG HỢP CẦN TỚI SỰ
TRỢ GIÚP, CÁC BẬC CHA MẸ CÓ THỂ GỌI ĐIỆN
TỚI SỐ ĐIỆN THOẠI TƯ VẤN MIỄN PHÍ DÀNH CHO
NHỮNG NGƯỜI QUAN TÂM TỚI ĐỒNG TÍNH NỮ
CỦA TRUNG TÂM CSAGA
TẠI SỐ MÁY 0437759335
ĐỂ NHẬN ĐƯỢC SỰ TƯ VẤN
VÀ HỖ TRỢ VỀ TÂM LÝ.**

*Bạn phải làm gì để giúp đỡ vợ mình trong những ngày cô ấy mang thai?
 Bạn phải chuẩn bị những gì để chào đón sự ra đời của con mình?
 Bạn có muốn chia sẻ cảm giác sắp được làm cha?*

**TRUNG TÂM NGHIÊN CỨU VÀ ỨNG DỤNG KHOA HỌC
 VỀ GIỚI - GIA ĐÌNH - PHỤ NỮ VÀ VỊ THÀNH NIÊN**
 Địa chỉ: Số nhà A9, đường Cốm Vòng,
 phường Dịch Vọng Hậu, Cầu Giấy, Hà Nội
 Điện thoại: (84-4) 3754 0421
 Fax: (84-4) 3793 0297
 Email: csaga@csaga.org.vn
 Website: <http://csaga.org.vn>

Hãy tham gia chương trình sinh hoạt dành cho **“Những ông bố đích thực”**. Đây là chương trình dành cho những nam giới sắp được làm cha lần đầu tiên. Đến đây, bạn được chia sẻ những cách thức chăm sóc vợ khi mang bầu, chia sẻ cảm giác sắp được làm cha, chia sẻ những kiến thức, kinh nghiệm bí quyết gìn giữ hạnh phúc gia đình và nuôi dạy con cái.

Hãy tham gia với chúng tôi, bạn sẽ được cung cấp những kiến thức bổ ích, được tham gia các hoạt động thú vị mà không phải đóng bất kỳ một khoản phí nào. Ngoài ra bạn còn nhận được những phần quà hấp dẫn từ ban tổ chức.

Hãy đăng ký tham gia ngay với chúng tôi theo địa chỉ:

Tại Hà Nội:
 Phòng Đào tạo - Bệnh Viện phụ sản Trung Ương
 Địa chỉ: Số 43 Tràng Thi - Hà Nội
 Điện thoại: 0904.149.983 hoặc 04.3939.3028 (Gặp chị Ngọc)

Tại Hòa Bình:
 Khoa khám bệnh - Bệnh viện Đa khoa Huyện Tân Lạc
 Địa chỉ: Xã Mãn Đức - Huyện Tân Lạc - Tỉnh Hòa Bình
 Điện thoại: 0974.439.895 (Gặp chị Nga)

BẠO LỰC với

nữ đồng tính

NGUYỄN THỊ THU NAM

Bạo lực gia đình với người đồng tính là bạo lực trên cơ sở giới

Tại kỳ họp thứ 2 của khóa XII năm 2007, Quốc hội nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã thông qua Luật Phòng chống bạo lực gia đình, trong đó quy định: “Bạo lực gia đình là hành vi cố ý của thành viên gia đình gây tổn hại hoặc có khả năng gây tổn hại về thể chất, tinh thần, kinh tế đối với thành viên khác trong gia đình”. Quy định này nói về hành vi bạo lực trong khuôn khổ giữa các thành viên trong gia đình với nhau, bất kể cơ chế nguyên nhân. Quá trình thực hiện luật và các chương trình phòng chống bạo lực gia đình đều cho thấy để giải quyết vấn đề một cách hiệu quả, chúng ta cần can thiệp gốc rễ cơ chế nguyên nhân của các hành vi bạo lực. Một trong những cơ chế nguyên nhân nổi bật của bạo lực gia đình là sự phân biệt đối xử dựa trên cơ sở giới và trên thực tế rất nhiều chương trình can thiệp cũng

đang thực hiện theo hướng này⁽²⁾.

Theo định nghĩa của Liên hợp quốc năm 1993, bạo lực trên cơ sở giới được coi là “bất kỳ mọi hành động bạo lực nào dựa trên cơ sở giới dẫn đến, hoặc có khả năng dẫn đến, những tổn thất về

thân thể, tình dục, tâm lý hay những đau khổ của phụ nữ, bao gồm cả sự đe dọa có những hành động như vậy, sự cưỡng bức hay tùy tiện tước đoạt sự tự do, dù nó xảy ra ở nơi công cộng hay trong cuộc sống riêng tư”. Theo định

Các bằng chứng nghiên cứu đã chỉ ra rất nhiều hành vi bạo lực với người đồng tính bắt nguồn từ phía gia đình và các hành vi bạo lực này đang để lại nhiều hậu quả đến cuộc sống của những người đồng tính ở Việt Nam⁽¹⁾. Để hiểu và định hướng các giải pháp can thiệp, chúng ta cần xem xét bản chất hành vi bạo lực này là gì và nó thể hiện ở các khía cạnh nào? Trước hết, chúng tôi sẽ phân tích bản chất của bạo lực gia đình với người đồng tính thông qua các khung lý thuyết về bạo lực. Sau đó sự thể hiện của hình thức bạo lực này sẽ được minh họa qua một nghiên cứu về những người nữ yêu nữ tại Hà Nội năm 2009.

nghĩa này, bạo lực trên cơ sở giới được coi là bạo lực với phụ nữ vì niềm tin, giá trị văn hóa về vai trò và vị trí thấp kém của phụ nữ trong xã hội so với nam giới. Đây là cơ chế hình thức bạo lực phổ biến trên thế giới⁽³⁾. Tuy nhiên, định nghĩa này mới chỉ tính đến qui ước phân chia giới

đa số là nam-nữ, mà chưa xem xét các nhóm giới thiểu số trong xã hội như lưỡng giới, đồng tính nữ, đồng tính nam hay chuyển giới, v.v...

Trong xã hội Việt Nam hiện nay, chúng ta đang bàn luận nhiều đến các thuật ngữ bản dạng tình dục (sexual identity) để chỉ sự

khác biệt giữa nhóm tình dục đồng giới với nhóm tình dục khác giới. Tuy nhiên, cách hiểu và áp dụng khái niệm này không chỉ dừng lại ở sự khác biệt về hành vi, xu hướng tình dục giữa các nhóm dân số mà phản ứng xã hội hiện nay còn dựa rất nhiều vào những quan niệm về vai trò,

thuộc tính của nam và nữ đã ăn sâu vào tiềm thức và được coi là “tự nhiên” trong xã hội. Đó là mối quan hệ giới giữa nam và nữ. Trong một nghiên cứu đang tiến hành của iSEE về quan điểm của xã hội với người đồng tính, nhiều người chấp nhận tình cảm và hấp dẫn tình dục giữa những cá thể là điều tự nhiên mà con người không chi phối được, nhưng lại bối rối với vai trò giới của hai người phụ nữ hay hai người đàn ông trong mối quan hệ đồng tính - ai là chồng, ai là vợ? làm sao hình thành gia đình, một thể chế cơ bản của xã hội, nếu không có chồng và vợ? Rõ ràng là quan điểm nhị nguyên về giới – chỉ bao gồm đàn ông và phụ nữ, bất kể mối quan hệ này bất bình đẳng hay bình đẳng, đang là một cơ chế căn bản khiến cho xã hội không chấp nhận người đồng tính, khiến cho gia đình không chấp nhận con đồng tính.

Các hình thức bạo lực gia đình với người đồng tính nữ

Nghiên cứu trên 40 người nữ yêu nữ ở độ tuổi từ 21 đến 40, sống tại Hà Nội do iSEE thực hiện năm 2009⁽⁴⁾ đã chỉ ra đa số các bạn nữ yêu nữ đều trải qua một hoặc nhiều hình thức bạo lực từ phía gia đình.

● Gây áp lực thường xuyên:

Phản ứng thông thường đầu tiên của cha mẹ khi biết con gái mình yêu bạn nữ là thuyết phục con. Tuy nhiên, trong tất cả các trường hợp mà cha mẹ biết, việc thuyết phục thường không mang lại kết quả và sau đó là các hình thức giám sát, quản thúc thời gian, sinh hoạt hàng ngày diễn ra một cách chặt chẽ.

“Nghĩ lại thời gian đấy là thấy sợ, bố mẹ em biết em và Diệp yêu nhau, bố mẹ em lấy điện thoại di động tháo pin tháo sim và cất kín,

khoá mấy lần khoá không cho em biết, còn điện thoại bàn thì bố mẹ em cất cả 2 chiều, cửa ban công hay cửa ra vào đều khoá mấy khoá. Khi em đi tập thì bố đưa đi bằng xe máy, khi em đi học văn hoá cũng đưa đi bằng xe máy và bố em lên nói chuyện với ban giám hiệu và huấn luyện viên là nó và cái Diệp như thế không được cho nó bỏ học hay bỏ tiết học... gần như là bố em đứng luôn ở đấy xem là cái Diệp có đến không, hết giờ bố em đứng đón em... quần áo của em bố mẹ em lục lọi xem có cái gì cái Diệp gửi cho em không...”. (nữ 23 tuổi)

Hình thức quản thúc con cái thậm chí còn ở mức quyết liệt hơn khi cha mẹ cô lập con cái trong nhà với hy vọng sự cô lập đó sẽ giúp con cắt đứt được quan hệ tình cảm với người yêu nữ của con.

“Mẹ em đọc nhật ký lúc đó thì mẹ sợ, mẹ sợ em đua đòi, vì nghĩ đi chơi đua đòi ảnh hưởng, nhất em ở trong nhà 1 tháng, lúc đó em đang nghỉ hè, em nhớ mãi lúc đó là tháng 6/2007, lúc đó em như người bị phát điên phát khùng... tâm trạng của em phát điên lên luôn. Cuối cùng em cắt tóc, lúc cắt tóc xong bố mẹ nhìn trố cả mắt ra, lúc đó mẹ em còn sợ em bị bệnh thần kinh còn định cho em đi bác sỹ tâm lý cơ, em cũng nói với mẹ là “con không bị làm sao cả, con rất bình thường con học hành như mọi người, chỉ duy nhất là giới tính của con, con không thể thích người khác giới, con chỉ yêu người cùng giới thôi, tự nhiên nó như thế rồi”. (nữ 23 tuổi)

Quan niệm đồng tính là xấu xa khá phổ biến ở cha mẹ. Một số người đã từng nghe những từ xỉ nhục như “con điên này, con phá hoại gia đình”, “lũ đồng tính bệnh hoạn...”, “lũ bản thủ toàn những cái trò bệnh hoạn với nhau”, v.v... từ chính cha mẹ mình. Có cha mẹ

còn chửi mắng, đe dọa cả người yêu của con, thậm chí can thiệp vào công việc của người yêu con:

“Bác ấy đến cơ quan em, hôm ấy em lại ốm, em ở nhà, mấy đứa công ty em bảo “chị ấy ốm, chị ấy không đi làm”. Bác kia làm ầm ầm lên “cho tôi gặp giám đốc”, mấy đứa đầy bảo “giám đốc cháu không giải quyết những việc này, đây là việc riêng tư, nó không thuộc thẩm quyền của giám đốc”. [Mấy đứa ở công ty] còn nghe cậu [của bạn gái] bảo là “nó không nghe lời thì cho nó một trận”. Nói chung là dọa nạt”.

Thất bại với các hình thức

quản thúc con, một số cha mẹ còn gây áp lực cho con bằng cách tự tử, dọa tự tử hoặc từ con khi con mong muốn được sống thật với chính bản thân mình. Đây là áp lực tinh thần rất lớn cho người con trong gia đình và đã đẩy con đến bế tắc trong mối quan hệ với người yêu nữ cũng như với chính gia đình mình.

“Cách đây mấy tháng, đợt đấy em yêu Thúy... Mẹ em gần như chết đi sống lại và cứ đòi nhảy xuống hồ Tây tự tử. Bố mẹ em dẫn em ra hồ Tây, và bố mẹ em nói em là hứa và thề với bố mẹ em, một là sẽ cắt đứt quan hệ với

bố mẹ, coi như không có gia đình, muốn đi đâu làm gì thì đi, và hai là phải trở về thành một đứa con gái bình thường, yêu con trai”. (nữ 23 tuổi)

“Em có người bạn yêu được mười năm rồi, nhưng một bạn lúc nào cũng bị gia đình bắt lấy chồng, một bạn thì người mẹ biết, bà ấy tự tử, bà ấy làm thật ấy [may mà không chết]... Hai bạn đi chơi với nhau, em đi cùng, hai bạn cứ khóc khóc...bạn kia không qua được mẹ, nếu sống với bạn em thì mẹ bạn ấy sẽ tự tử. Nên hai bạn rất yêu nhau nhưng không thể đến với nhau được”. (nữ 24 tuổi)

● **Đánh đập:**

Mặc dù bạo lực thân thể không phải là hình thức thường xảy ra với người nữ yêu nữ, nhưng đây cũng là một trong những biện pháp mà gia đình sử dụng để ngăn cấm mối quan hệ được cho là sai trái của con:

“Nhà Hợp còn dọa nếu không cắt đứt với Duyên thì thuê người loại bỏ luôn, nhờ đến cả xã hội đen... Mới hôm kia em thấy Duyên bảo là vừa mới gọi cho Hợp xong, vừa mới nói được mấy câu thì mẹ vào hay sao ấy Hợp vội vàng bảo là “chị ơi chị nhầm máy rồi”, sợ quá. Căn bản Hợp nó sợ hại đến Duyên, sợ gia đình sẽ thuê cái gì hại Duyên ấy nên không dám gần”. (nữ 21 tuổi)

● **Ép buộc điều trị và lấy chồng**

Trong số những người tham gia nghiên cứu, một bạn gái đã phải chấp nhận điều trị tâm thần cho dù đợt điều trị gây ra nhiều căng thẳng về thể chất và tâm lý cho chị để chứng minh cho gia đình thấy đồng tính không phải là bệnh và không thể chữa được.

“Chị ấy không đồng ý đến viện đầu mà là đưa bác sĩ về nhà thôi nhưng cuối cùng người nhà cho uống thuốc gì ấy, ép đến viện. Nói chung là mình cứ phản ứng lại là người ta tìm cho một liều thuốc là lại lăn ra ngủ, cứ đòi gì, đòi về nhà hay là đòi gặp em là người ta lại tìm thuốc luôn, toàn liều thuốc nặng thôi. Em cũng chẳng hiểu thuốc gì mà bây giờ tác dụng phụ của thuốc ấy, chân tay run, bệnh của người già. Em bảo chị ấy là cuối cùng bệnh chẳng chữa khỏi người lại bị bao nhiêu bệnh thêm vào. Chữa từ lợn đang khỏe thành lợn ốm... Bây giờ đến

thuốc, rồi đến tâm lý. Uống thuốc từ 3 đến 6 tháng gì cơ mới hết khoá điều trị”. (nữ 29 tuổi)

Với nhiều cha mẹ, hối thúc con có bạn trai và lấy chồng được coi như là một phương thức hữu hiệu để giải quyết vấn đề đồng tính của con. Đơn giản trong quan niệm của họ, lấy chồng và sinh con để cái chính cách kéo con gái mình về đúng vai trò của người phụ nữ trong xã hội.

“Bố mẹ em bảo: “Mày lấy chồng!” Em bảo: “Không lấy chồng, 30 tuổi con mới lấy chồng, bây giờ chưa có tiền không lấy chồng, lấy về để sau này cãi nhau nó bảo mày không có tiền mày lấy tao về.” [Bố mẹ bảo] “Tao không cần biết, tao chỉ cần biết bây giờ mày phải lấy chồng.” Em bảo: “Lấy chồng thì cũng phải từ từ. Chị gái vừa mới đi xong, ai lại em gái, hai đứa con gái phải đi một năm như thế, gia đình đen đủi.” [Bố mẹ bảo] “Tao không cần biết thế nào. Tao chỉ cần biết mày phải cưới, trong năm nay là phải cưới”. (nữ 21 tuổi)

Áp lực làm người dị tính - thực hiện đúng vai trò giới trong xã hội

Những người nữ yêu nữ đều cố gắng làm người dị tính ở các mức độ khác nhau, từ việc cố gắng ăn mặc để cho cha mẹ trong gia đình cũng như những người bên ngoài thấy mình là con gái, cho đến việc thử có bạn trai và thử lấy chồng. Ngoài lý do để khẳng định xu hướng tình dục đồng giới và tình cảm của mình với người yêu nữ, những nỗ lực này chủ yếu chiều theo kỳ vọng của cha mẹ. Nhiều cha mẹ ban đầu lo lắng “đồng tính

là bệnh”, “đồng tính là phong trào” và mong con thoát khỏi “bệnh”. Nhưng sau khi “chữa” mà “bệnh” không khỏi thì cha mẹ vẫn chấp nhận con cái mình có những điều không hay. Tuy nhiên, bản thân cha mẹ chịu nhiều tác động của họ hàng và những người xung quanh về hình ảnh con gái theo kỳ vọng, chuẩn mực của cộng đồng: “Phải theo tự nhiên, chứ bây giờ mày đi trái tự nhiên thì tự tách mày ra khỏi thế giới... kể cả buồn chán, kể cả không thích thì vẫn phải theo, vì đây là quy luật... đã là phụ nữ thì phải lấy chồng, đẻ con”. Đây chính là dây dứt khiến cho nhiều cha mẹ tưởng chừng đã chấp nhận con nhưng lại có những lúc phản ứng, gây căng thẳng tâm lý cho con mình và hậu quả là có những đứa con đã bỏ nhà đi hoặc sử dụng các chất gây nghiện.

Rõ ràng xã hội hiện nay vẫn đang đóng khung quan niệm về giới và bạo lực gia đình với nữ đồng tính chính là bạo lực trên cơ sở giới. Chỉ khác với khái niệm về bạo lực giới vẫn đang được nói đến là sự phân biệt đối xử giới ở đây không phải dựa vào vị trí thấp kém của nữ giới so với nam giới, mà là sự phân biệt đối xử với những bản dạng giới đa dạng khác. Để can thiệp có hiệu quả vấn đề bạo lực trong gia đình với người đồng tính nói chung, chúng ta không chỉ dừng lại ở việc thông tin tuyên truyền về nguyên nhân đồng tính, cuộc sống hay quyền của người đồng tính, mà cần phải nhìn rõ hơn vào những hạn chế mà hệ tư tưởng và thế giới quan hiện tại đang gây ra sự bất bình đẳng trên nhiều phương diện cho các nhóm thiểu số tình dục. ■

1. *Hội thảo Bạo lực gia đình trên cơ sở xu hướng tình dục và bản dạng giới. Hà Nội, 2011.*
2. *Xin tham khảo các chương trình phòng chống bạo lực gia đình do Hội Phụ nữ Việt Nam, CIHP,*
3. *Heise, L., Ellsberg, M., Gottemoeller, M. Chấm dứt bạo lực đối với phụ nữ. 1999*
4. *Nguyễn Quỳnh Trang và cộng sự. Quan hệ với cha mẹ - Sống trong một xã hội dị tính. 2010*

ĐỊNH KIẾN GIỚI

trong cách
nhìn nhận
các cặp
đồng tính
nữ và nam

VŨ THỊ ÁNH TUYẾT - Tư vấn tình cảm Linktam

The Daughters of Club Bilitis là phim truyền hình đầu tiên về đề tài đồng tính nữ ở Hàn Quốc tập trung vào các nhân vật chính là 3 đôi tình nhân nữ ở ba độ tuổi khác nhau, trong đó có cả học sinh trung học. Phim lên sóng hôm 7/8/2011, đến hôm 10/8 bị quyết định ngừng chiếu chỉ sau một tập đầu. Bộ phim đã bị ngừng chiếu vì bị phản đối dữ dội. Điều này chứng tỏ chủ đề Đồng tính nam dần dần được đón nhận thì chủ đề đồng tính nữ vẫn quá xa lạ với xã hội Hàn Quốc.

Bộ phim đã nhận được sự ủng hộ của giới phê bình, được khen ngợi khi can đảm làm phim về cuộc sống của những người vốn ít được công chúng biết đến. Tuy nhiên, phần lớn công chúng lại phản đối dữ dội ý tưởng này. Cha mẹ của các khán giả trẻ đã đến trụ sở đài KBS ở Yeouido, trung tâm Seoul để đưa thư than phiền về việc chiếu bộ phim. Một khán giả lớn tuổi còn phát biểu: “Bộ phim này là tội ác chống lại loài người”. 3.500 ý kiến phản đối của cư dân mạng đã được gửi đến nhà sản xuất thông qua trang web chính thức của bộ phim.

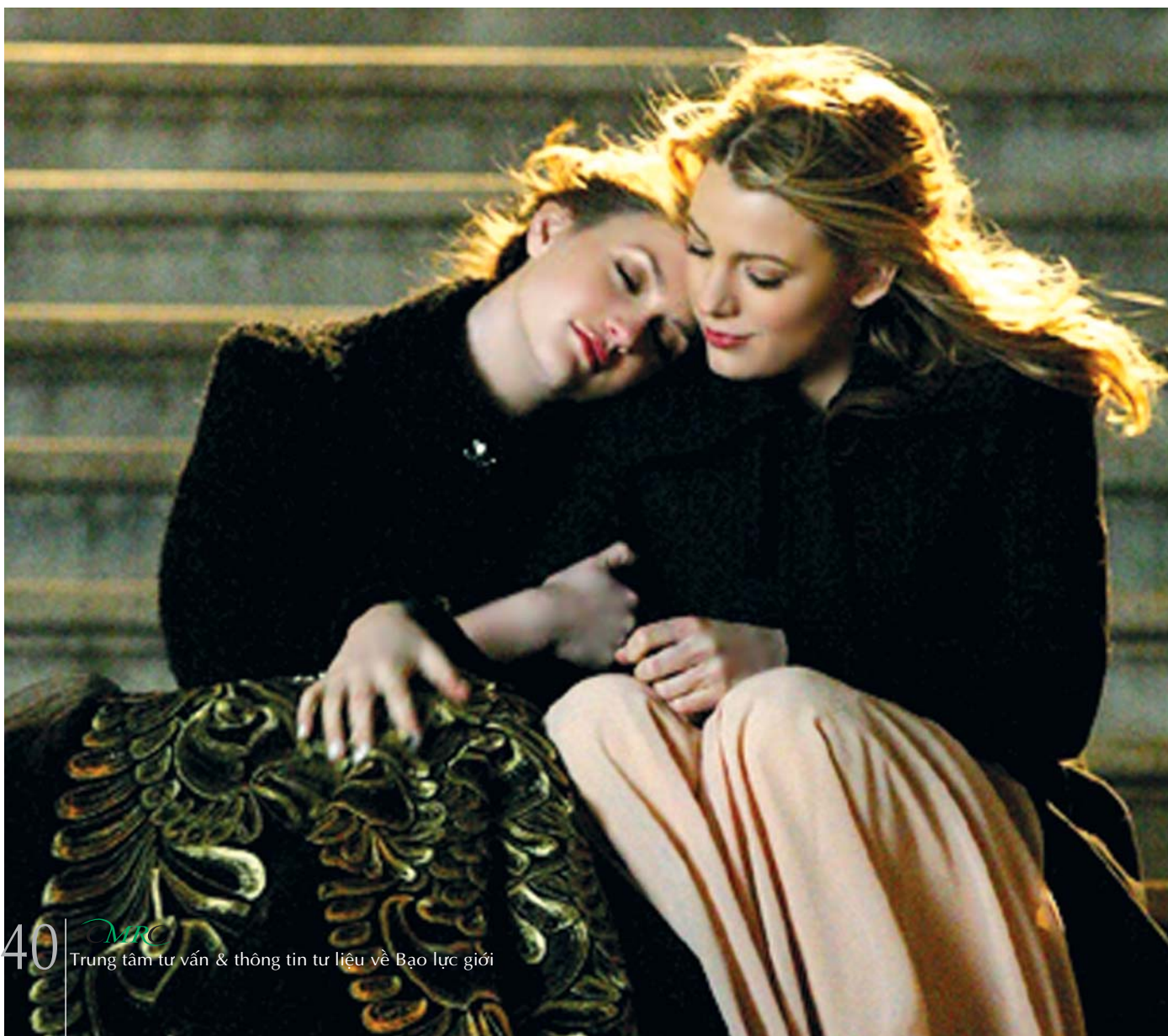
Tại một số quốc gia, đồng tính nữ vẫn là một khái niệm xa lạ. Thậm chí có rất nhiều người có quan niệm rằng dù sao đi chăng nữa, nếu là đồng tính nam còn dễ chấp nhận hơn đồng tính nữ, nếu là gay có thể trở lại lấy vợ, nhưng đã là les thì khó mà có cơ hội quay trở lại làm một người dị tính.

Người đồng tính nữ trong xã hội hiện nay đang phải chịu sự kỳ thị và phân biệt đối xử nhiều hơn vì họ không những phải chịu sự kỳ thị với người đồng tính nói chung mà còn chịu ảnh hưởng bởi sự bất bình đẳng giới và các quan niệm truyền thống đối với phụ nữ. Một áp lực quá lớn đối với bất cứ đồng tính nữ nào, điều đó cũng đồng nghĩa với việc họ phải nỗ lực gấp đôi để tạo được cái nhìn thiện cảm hơn về mình.

Trên đường dây tư vấn dành cho đồng tính nữ, có rất nhiều các đồng tính nữ đã lập gia đình bị cưỡng ép quan hệ tình dục sau khi người chồng

biết vợ mình là người đồng tính. Về điều này thì đồng tính nam có thể ít bị cưỡng đoạt tình dục khi lập gia đình hơn so với đồng tính nữ. Trong tổng số gần 1700 cuộc gọi tư vấn thì có khoảng 100 trường hợp les được xác định khi tư vấn trên đường dây đã từng tự tử hoặc có ý định tự tử khi gặp các áp lực đối với gia đình, đồng nghiệp. Những cô gái gọi điện lên tâm sự, trong rất nhiều khó khăn thì việc bị bắt lấy chồng cũng là một cơn ác mộng của họ, bởi ngoài việc lấy một người chồng mà họ không có tình yêu thì họ còn phải đối mặt với việc có thể bị bạo hành, bị cưỡng bức tình dục và bị kỳ thị.

“Mình rất sợ khi hằng ngày phải trở về nhà, trong ngôi nhà ấy mình cảm giác nó thật xa lạ, chồng mình biết mình không có tình cảm nhưng vẫn cố tình ép buộc mình quan hệ mỗi đêm. Đôi khi mình ước mình được chết, giá như có thể chết, nhưng mình không thể làm thế, vì con gái của

mình yêu mình lắm, mẹ mình biết mình là les nhưng mẹ van xin mình đừng bao giờ nói cho mọi người biết, mẹ bảo có chết cũng phải ở nhà chồng, không về nhà được, hãy thương đến mẹ. Mẹ xin mình đừng tự tử, vì mình tự tử mẹ cũng sẽ chết theo mình. Mẹ bảo chỉ là nhất thời thôi rồi sau này mình sẽ ổn. Mẹ bảo mình là con gái thì phải cố mà chịu, không có cái tôi nào ở đây hết, chồng mình mà biết mình là les chồng mình sẽ giết mình, giết cả con mình nữa...”.

Đây là một tâm sự trong số hàng trăm các cuộc gọi mà các bạn les đã tâm sự trên đường dây. Nỗi đau khổ mà cô phải gánh chịu ngoài định kiến giới nam nữ thì cô còn phải chịu tiếp một sự đau khổ về chuyện bị bạo lực tình dục mà cô không thể nói ra.

“Khi em nói: có khi tở là les các cậu ạ, bạn em nó cười rú lên, nó bảo tao chỉ mới nhìn thấy bọn pê đê chứ chưa biết les là như thế nào, con gái làm gì dám “làm les”- có mà điên. Con trai mà chẳng may pê đê còn chấp nhận được, còn có thể lấy vợ được chứ con gái mà cũng bắt chước là không thể nhìn được. Nói chung lũ bạn lại ré lên cười, bảo em là đừng có điên mà đua đòi này nọ, trở lại bình thường đi!” Những câu chuyện như thế này được tâm sự khá thường xuyên với các chuyên viên tư vấn, cô là một người có tình cảm với bạn nữ nhưng không dám nói ra, trong một lần đi chơi với bạn bè, cô chỉ thử phản ứng của bạn bè bằng cách đặt một câu hỏi vu vơ thì đã bị bạn bè dội một gáo nước

lạnh. Cô nói với chuyên viên tư vấn: “Em thề là em sẽ không bao giờ tâm sự với bất cứ một đứa bạn nào của em nữa, bị sỉ nhục như thế là quá đủ rồi!”.

Một số hình thức kỳ thị với người đồng tính nữ như: coi họ là những người bệnh hoạn, khinh bỉ lên án về hành vi đạo đức... điều này dễ làm cho người đồng tính có tâm lý mặc cảm tự ti thậm chí dẫn tới hành vi tiêu cực hoặc tự kỳ thị chính bản thân, tự cho rằng mình sai trái, tự miệt thị chính mình.

Theo số liệu thống kê của tổ chức ủy ban PC AIDS Tp.HCM, có khoảng 10% nam giới là người đồng tính đến xét nghiệm HIV, năm 2011 tỉ lệ dương tính khi xét nghiệm HIV là gần 15% do quan hệ tình dục đồng giới. Bên cạnh đó, tình trạng phân biệt, kì thị, bắt nạt người đồng tính ở một số cơ quan, trường học cũng như vấn nạn bạo lực gia đình với người đồng tính là nguyên nhân dẫn đến số lượng người đồng tính tự tử cao gấp 13 lần người dị tính. Tuy vậy, cũng theo thống kê thì hoàn toàn không có một đồng tính nữ nào đến để tư vấn và xét nghiệm HIV, theo phỏng đoán đây có thể không phải là mối quan tâm hàng đầu của các les nhưng tuy nhiên cũng có thể do môi trường định kiến giới khiến họ thực sự chưa sẵn sàng để đến khám và tư vấn về các vấn đề sức khỏe sinh sản và tình dục an toàn. Kể cả tại đường dây nóng dành cho đồng tính nữ của CSAGA, khi được hỏi thì hầu hết các les đều cho rằng chuyện tình dục là tự mày mò, thậm chí các bạn rất ngại đi khám và tư vấn về sức khỏe sinh sản.

Con người ai sinh ra cũng có quyền và được đảm bảo về quyền. Nhưng hiện tại với khoảng 3-5% dân số có xu hướng tình dục thiểu số trên trái đất thì đã có bao nhiêu quốc gia đang ủng hộ quyền của người đồng tính? Trong khi đó với người đồng tính nữ thì quyền tình dục và quyền được bảo vệ bản thân có thực sự đảm bảo? Những áp lực định kiến giới đã đặt lên vai những người phụ nữ, và với những người đồng tính nữ, họ lại tiếp tục chịu một áp lực nữa đó là sự kỳ thị người đồng tính. Ở một góc độ nào đó, sự công bằng và bình đẳng vẫn chưa chạm tới được với cộng đồng LGBT nói chung và cộng đồng đồng tính nữ nói riêng. ■

*Bạn không thể kiểm soát được bản thân khi nóng giận.
Mối quan hệ giữa mẹ bạn và vợ bạn không được tốt.
Bạn và vợ bạn bất đồng trong việc giáo dục con cái.
Hạnh phúc của bạn có nguy cơ bị đổ vỡ.
Cô ấy có người đàn ông khác.
Vợ bạn ghen tuông quá mức.*

Hãy gọi điện cho chúng tôi theo số điện thoại

04.3775.9330

để được tư vấn miễn phí

04.3775.9330

Đường dây tư vấn miễn phí
dành cho nam giới

Sẵn sàng tư vấn 24/24, 7 ngày/tuần
Các chuyên gia của chúng tôi
luôn đồng hành và chia sẻ cùng bạn

Trung tâm Nghiên cứu và Ứng dụng Khoa học về Giới – Gia Đình
- Phụ nữ và Vị thành niên (CSAGA)

Email: csaga@csaga.org.vn - Website: <http://www.csaga.org.vn>

Nghiên cứu mới

TÀI

LIÊU

MỚI

GIỚI THIẾU SÁCH

*"Những câu chuyện có thật về cuộc sống
của đồng tính nữ tại Việt Nam"*

"Real-life stories of lesbians in Vietnam"

Thuân
tay
trái
Left-handed

Thuận tay trái

THANH HÒA

Thuận tay trái sẽ cho người đọc thấy một bức tranh trung thực về người đồng tính nữ và cuộc sống của họ. Những mảnh đời có thật hàng ngày phải đối mặt với những định kiến và kỳ thị nhưng ẩn sau đó là những khát khao về một cuộc sống hạnh phúc như bao người khác, những nghị lực cũng như những cống hiến đáng trân trọng của họ đối với xã hội. Ấn phẩm này như một cuốn cẩm nang không chỉ giúp chính những người đồng tính hiểu hơn về mình, tự hào về bản dạng của mình mà còn giúp những người quan tâm tới đồng tính nữ nhận ra những giá trị của sự đa dạng, đón nhận và cùng tạo nên một môi trường lành mạnh và an toàn cho những người đồng tính nói chung và đồng tính nữ nói riêng để tránh những bi kịch đau lòng xảy ra...

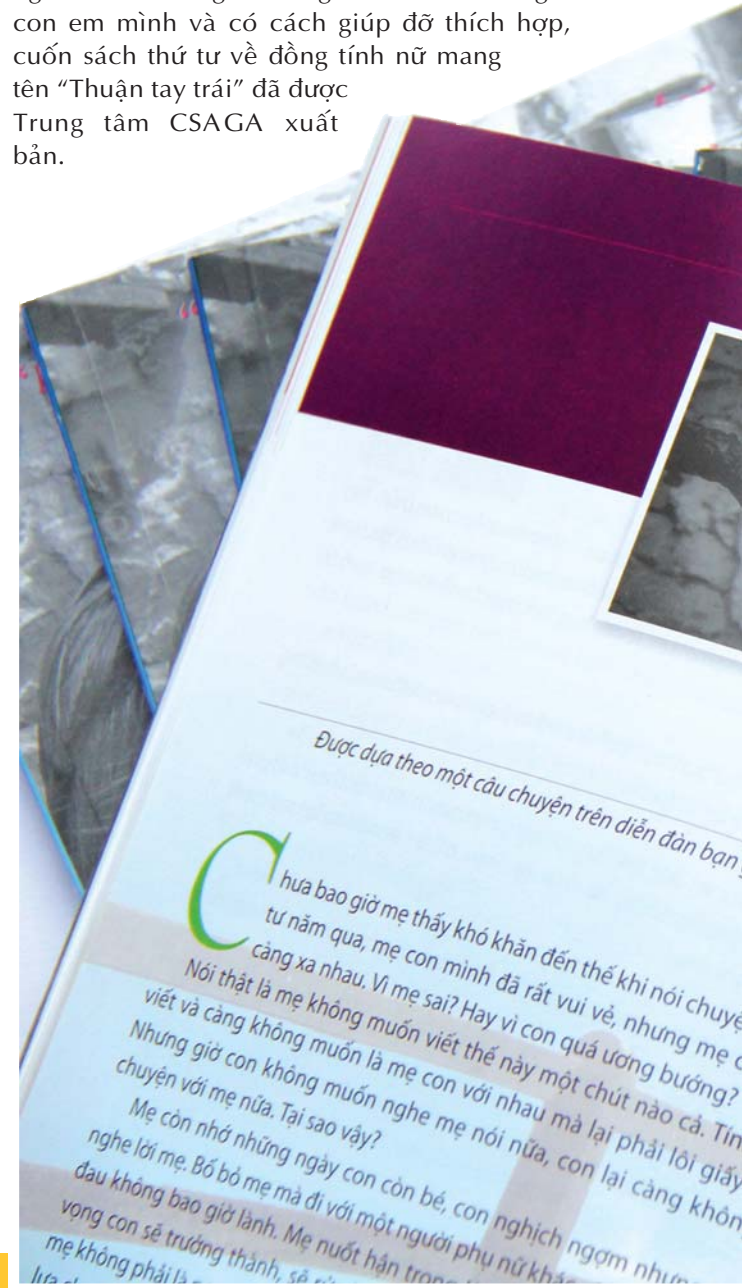

Còn nhớ trong một buổi tối ngồi tâm sự cùng vài người bạn trên bàn trà, chúng tôi đã lắng nghe nhau, có lúc thật vui vẻ, có lúc tất cả như lắng lại để cố gắng thấu hiểu những tâm tư của bạn mình, những câu chuyện về bản thân và gia đình. Có người bạn chia sẻ sự hẫng hụt khi mang tâm trạng của một kẻ vừa bị tình yêu làm đau, có câu chuyện là sự vượt qua những lúc buồn nhất trong cuộc đời, và những câu chuyện về tình yêu đối với gia đình, trong đó có một cô gái khiến tất cả chúng tôi đều nghĩ rằng hẳn bố mẹ em đã rất tự hào khi có em là con, vì trong mắt chúng tôi em là một người có nhiều ưu điểm mà nổi bật lên là sự thông minh, vẻ hài hước. Một người bạn nói: “Chắc bố mẹ em đã rất tự hào khi sinh ra một người con lỗi lạc như em!”. Chúng tôi ai nấy đều gật gù và tán thành lời khen kia, chỉ có em là trùng xuống trước câu nói của bạn, đáp lại bằng một vẻ buồn bã em nói: “Em chỉ là đứa con lỗi lạc và lạc lối, ước gì em có thể làm khác...”. Trong giờ phút đó, tất cả chúng tôi dù không ai nói ra nhưng đều hiểu em muốn ngậm ám chỉ điều gì, em là một người đồng tính. Có lẽ tất cả những điều tốt đẹp trong em không khiến em cảm thấy là đủ khi tất cả đều cho rằng một đứa con gái mà yêu một đứa con gái khác là điều bất hạnh của gia đình! Và có lẽ câu nói đó của em sẽ còn ám ảnh tôi mãi không thôi... cũng như bao lần tôi không khỏi se sắt trước những tâm tư đầy nước mắt và đau đớn của biết bao cô gái đồng tính khi tìm tới đường dây tư vấn dành cho người đồng tính nữ của Trung tâm Nghiên cứu và Ứng dụng Khoa học về Giới - Gia đình - Phụ nữ và Vị thành niên CSAGA qua số điện thoại 0437759335.

Trước những định kiến khắc nghiệt bao đời nay mà xã hội đã gán lên cho người đồng tính, những cô gái đồng tính đang hàng ngày bị biến thành những nạn nhân của nạn bạo lực, kỳ thị và phân biệt đối xử mà thật đau xót là những bất hạnh này lại do không ít những người thân yêu gần gũi như cha mẹ, người thân gây ra cho các bạn chỉ vì thiếu thông tin chính xác về đồng tính. Cũng qua những chia sẻ trên đường dây tư vấn, chúng tôi đều nhận thấy không chỉ những cô gái bị tổn thương, chính những người thân của họ cũng đau lòng không kém. Trong một hội thảo quốc gia về nhu cầu tư vấn cho người đồng tính do Trung tâm CSAGA, Viện Nghiên cứu Xã hội - Kinh tế và Môi trường (ISEE) cùng Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và Dân số (CCIHDP) phối hợp thực hiện cuối năm 2012, một vị phụ huynh đã nghẹn ngào chia sẻ về những tháng ngày chị chưa hiểu con

và có những phản đối với con mình “...càng nghĩ tôi càng thấy mình thật thiếu sót khi để con một mình chống chọi trong những ngày tháng khó khăn ấy. Cháu vốn rất tình cảm, hay thủ thủ với mẹ, nhưng từ khi thấy tôi phản ứng dữ dội, cháu co mình lại, sợ hãi, phòng thủ. Nhìn con lầm lũi, xa cách, tôi càng xót xa”... Hẳn không ít những vị phụ huynh như trong chia sẻ trên đây, rất thương con nhưng không biết giúp con thế nào, và vô tình lại gây thêm đau khổ cho con...

Xuất phát từ mục đích mang đến cộng đồng một cái nhìn công bằng về đồng tính, để những cô gái không còn sự dằn vặt về bản thân, day dứt với mặc cảm tội lỗi, giúp những bậc phụ huynh hay những người thân của người đồng tính nữ hiểu đúng hơn về con em mình và có cách giúp đỡ thích hợp, cuốn sách thứ tư về đồng tính nữ mang tên “Thuận tay trái” đã được Trung tâm CSAGA xuất bản.

khác, những nghị luận cũng như những cống hiến đáng trân trọng của họ đối với xã hội. Ấn phẩm này như một cuốn cẩm nang không chỉ giúp chính những người đồng tính hiểu hơn về mình, tự hào về bản dạng của mình mà còn giúp những người quan tâm tới đồng tính nữ nhận ra những giá trị của sự đa dạng, đón nhận và cùng tạo nên một môi trường lành mạnh và an toàn cho những người đồng tính nói chung và đồng tính nữ nói riêng để tránh những bi kịch đau lòng xảy ra. Do vậy, đối tượng mà cuốn sách hướng tới là đông đảo người đồng tính nữ, cha mẹ và anh chị em của người đồng tính, hay thầy cô bạn bè, đồng nghiệp của họ. Ngoài những câu chuyện có thật đã được chính những người đồng tính chia sẻ, sách có một phần cung cấp kiến thức về đồng tính, một số thông tin mang tính tự trợ giúp cho những đối tượng kể trên.

Trên đường dây tư vấn dành cho người

đồng tính nữ, hàng ngày chúng tôi vẫn nhận được những cuộc điện thoại thể hiện sự bất lực và vô vọng của những người gọi đến. Nếu trên tay họ có *Thuận tay trái*, có lẽ nội dung chia sẻ với chúng tôi chắc hẳn sẽ khác đi rất nhiều. Cuốn sách cũng sẽ được bán để gây quỹ, nhằm trợ giúp các hoạt động bảo vệ quyền của người đồng tính nữ tại Việt Nam.

Nếu bạn là một người đồng tính nữ hay chỉ cần bạn quan tâm tới đồng tính nữ, tôi tin cuốn sách này sẽ giải đáp cho bạn nhiều điều. Tôi rất muốn tặng sách cho cô gái ở đầu bài viết này tôi đã kể, và rất mong em thấy rằng em không làm gì làm đường lạc lối như em nghĩ, chỉ đơn giản em thuận tay trái, có thể con đường em đi có ít người nhưng đó là nơi em thuộc về một cách rất tự nhiên, tự nhiên như thể thế giới này thật đa dạng, có hành tinh nóng bỏng như mặt trời thì cũng có một mặt trăng mát lạnh vậy! ■

ĐỊA CHỈ LIÊN HỆ MUA SÁCH "THUẬN TAY TRÁI":

Chu Thị Ngọc Bích

Cán bộ dự án "Nâng cao quyền của người đồng tính nữ tại Việt Nam"

Trung tâm Nghiên cứu và Ứng dụng Khoa học về Giới - Gia đình - Phụ nữ và Vị thành niên (CSAGA)

Nhà A9, đường Cốm Vòng, phường Dịch Vọng Hậu, quận Cầu Giấy, Hà Nội

ĐT: (+ 84 4) 3754 0421 (Ext: 13)

Email: chubich@csaga.org.vn

Website: www.csaga.org.vn

GIỚI THIẾU PHIM

**Con Gái Ông Chủ
Vườn Thuốc
(The Chinese Botanists
Daughters (2006)**

Câu chuyện
về mối tình
của người
đồng tính

PHẠM THỊ THANH GIANG

Bộ phim được đạo diễn Đới Tư Kiệt lấy cảm hứng từ câu chuyện ông đọc được trên báo Trung Quốc: hai phụ nữ bị tử hình vì đồng tính. Phim bị cấm quay tại Trung Quốc, bối cảnh được ghi hình hoàn toàn tại Việt Nam.

CÂU CHUYỆN LÃNG MẠN VỀ MỐI TÌNH NỮ ĐỒNG TÍNH

Trung Quốc những năm 80, vô số điều cấm kỵ vẫn tồn tại. Lý Minh là cô gái mồ côi. Bố cô, một người Trung Quốc và mẹ cô, một phụ nữ Nga đã chết trong một trận động đất. Minh sống ở trại trẻ mồ côi cho tới khi cô được gửi đi học nghề thuốc tại nhà của giáo sư Trần ở Côn Minh.

Vị giáo sư là một người kín đáo và là một ông bố độc tài, ông sống trên một hòn đảo được ông biến thành một khu vườn um tùm rộng lớn với đủ mọi loại cây, đặc biệt là cây thuốc. Trái ngược với ông bố luôn tỏ ra khép kín và cô độc, cô con gái tên An vui mừng đón tiếp sự có mặt của Lý Minh.

Rất nhanh chóng, hai cô gái trẻ kết bạn và trở nên thân thiết. Cuộc đời 20 năm chỉ biết có bố và cây cỏ của An được thổi một làn gió mới, dù không biết nó có mang tới cho cô may mắn và hạnh phúc.

Phải phục vụ ông bố khó tính, bảo thủ và đầy nguyên tắc, rồi phải chăm sóc khu vườn rộng lớn, mỗi loại cây lại có một thực đơn riêng, nhưng Minh và An vẫn có những giờ phút tự do thoải mái giữa cảnh non nước hữu tình khi đi

lấy thuốc hay vào thị trấn mua đồ ăn hàng ngày.

Ở giữa khu vườn, nơi ba con người thuộc hai thế hệ sinh sống, có một nhà kính nhỏ, nơi An hàng ngày đun lá thuốc xông hơi mỗi tối. Và một lần tình cờ, Minh bắt gặp cô bạn gái nằm ngủ quên giữa đám khói thơm ngát, thân hình cân đối để trần, dáng vẻ thanh thản vô tư lự, tất cả dường như khiến Minh nảy sinh những cảm xúc mà trước đây cô chưa từng cảm nhận được. Và một buổi tối định mệnh, hai cô gái trẻ đã có quan hệ tình cảm. Kể từ giây phút đó, thế giới này chỉ còn là của riêng họ. Thứ tình yêu vốn bị cả xã hội cấm đoán và nguyên rửa giờ đây thực sự tồn tại giữa hai cô gái trẻ. Cũng y như những đôi nam nữ khác khi yêu nhau, An biến thành một con người hoàn toàn khác kể từ khi gần gũi với Minh. Cô thường xuyên quên những điều căn dặn của ông bố độc tài, nấu ăn theo khẩu vị và ý thích của Minh.

Bất ngờ, anh trai An về thăm nhà sau những ngày tháng trong quân ngũ. Chàng quân nhân ngay lập tức đổ gục trước cô thực tập viên xinh đẹp. Anh còn viết một lá thư tình gửi nàng ngay sau ngày đầu tiên gặp mặt. Điều đó khiến An không kiềm chế nổi cơn ghen, xách túi đồ bỏ vào ngôi chùa gần đó

LA PREMIERE DES LIBERTES EST CELLE D'AIMER.

SOTELA ET FAYOLLE FILMS, MAX FILMS
et EUROPA CORP production

MYLENE JAMPANOÏ

LES FILLES DU
BOTANISTE

植物学家的中国女孩

UN FILM DE DAÏ SIJIE

AVEC LI XIADRAN

MR LIN

WANG WEIDONG

FINANCIÉ ET RÉVISÉ PAR
DAÏ SIJIE ET M. NAOMI PÉROUX
MONTAGE OPÉRATEUR ERIC LEVI
PRODUCTION ASSISTANT BENO FAYOLLE
TRAFFICANTS ILIODE
MONTAGE SON BRUNO SOTELA
COORDONNATEUR ROGER FRAPPON
LUC VANDER, ISABE SOTELA
DISTRIBUTION SOTELA ET FAYOLLE FILMS
EUROPA CORP - MAX FILMS - FRANCE 3 CINÉMA
AVEC LA PARTICIPATION DE CANAL +
DU CENTRE NATIONAL DE LA CINÉMATOGRAPHIE
DU TÉLÉFILM CANADA ET DU SORCIC - QUÉBEC

www.christianm.com

ngủ nhờ. Nhưng sáng hôm sau, chính Minh tới tìm An, thông báo rằng cô đã từ chối lời cầu hôn của anh trai An, và suốt cuộc đời này chỉ yêu mình An mà thôi. Đôi tình nhân bí mật còn hẹn ước sẽ mãi mãi bên nhau.

Nhưng Minh và An sẽ nhanh chóng phải chia tay bởi cô thực tập sinh chỉ có 6 tháng ở Côn Minh. Và để lời nguyện ước trở thành hiện thực, An nghĩ ra kế sách duy nhất: Minh đồng ý lấy anh trai cô. Mới chỉ là bình nhất, anh trai An sẽ không được phép đưa theo gia đình lên đơn vị, và thế là hai cô gái sẽ được ở bên nhau như ý họ mong muốn.

CÂU CHUYỆN VỀ BẠO LỰC GIA ĐÌNH

Đêm trước đám cưới, theo tiếng gọi con tim, hai kẻ yêu cuồng dại đã quyết định dành cho nhau những gì trọn vẹn, trong sáng nhất. Và việc thấy vợ không còn trinh tiết khiến anh quân nhân giận dữ và sử dụng hành vi bạo lực với vợ: treo cô lên xà nhà, và đánh đập cô tàn nhẫn rồi bỏ lên đơn vị.

CÂU CHUYỆN VỀ SỰ KỶ THỊ, BẠO LỰC ĐỐI VỚI NGƯỜI ĐỒNG TÍNH

Đau đớn trở về Côn Minh, Minh được An chăm sóc hết lòng. Và từ đó, dường như không còn bất cứ lý do nào chia lìa nỗi hai cô gái, ngay cả cái chết... Nhưng mọi thứ đã thay đổi khi vị giáo sư biết con gái mình đang là người đồng tính, và cơn bệnh tim tái phát khiến ông lâm bệnh nặng. Trước lúc chết, ông nói với cảnh sát chính con gái và “căn bệnh đồng tính” đã giết ông. Và 2 cô gái bị kết án tử hình.

Trong bối cảnh văn hóa lúc bấy giờ, đồng tính đang bị xem là “căn bệnh thế kỷ”. Và cái án tử hình kia không phải dành cho bất cứ loại tội ác nào của hai cô gái, ngoài việc họ là người đồng tính.

Câu chuyện có thể đã cũ, nhưng vấn đề về phân biệt đối xử (kỳ thị, sử dụng các hành vi bạo lực) với người đồng tính chưa bao giờ hết. Vì thế việc thay đổi nhận thức và thái độ cộng đồng đối với cộng đồng LGBT vẫn còn là một chặng đường dài. ■

